

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/26-01/50

URBROJ: 65-26-2

Zagreb, 14. svibnja 2026.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 14. svibnja 2026. godine uz prijedlog da se sukladno članku 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Damira Habijana i državne tajnike Ivana Crnčeca, Vedranu Šimundžu Nikolić, Sanjina Rukavinu i Fadilu Bahović.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/26-01/20
URBROJ: 50301-04/12-26-4

Zagreb, 14. svibnja 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172., 204. i 206. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Damira Habijana i državne tajnike Ivana Crnčeca, Vedranu Šimundžu Nikolić, Sanjina Rukavinu i Fadilu Bahović.

PREDSTEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O ODVJETNIŠTVU,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

a) Ocjena stanja

Zakonom o odvjetništvu („Narodne novine“, br. 9/94., 117/08., 50/09. – ispravak, 75/09., 18/11., 126/21. i 98/25.) uređuje se ustrojstvo i djelovanje odvjetništva kao neovisne i samostalne službe koja osigurava pružanje pravne pomoći fizičkim i pravnim osobama u ostvarivanju i zaštiti njihovih prava i pravnih interesa.

Obrazloženim mišljenjem od 8. listopada 2025., povreda br. 2023/2189, na temelju članka 258. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, Europska komisija utvrdila je, između ostalog, neusklađenost Zakona o odvjetništvu s odredbama članka 11. stavka 2. Direktive 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija (u daljnjem tekstu: Direktiva 98/5/EZ) i članka 14. stavaka 1. i 3. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (u daljnjem tekstu: Direktiva 2006/123/EZ o uslugama) jer ne predviđa mogućnost da europska odvjetnička društva osnivaju društva kćeri svojih odvjetničkih društava u Republici Hrvatskoj te s odredbama članka 15. stavka 2. točaka a) i e) Direktive 2006/123/EZ o uslugama zbog zabrane odvjetnicima da budu članovi više od jednog odvjetničkog društva ili da obavljaju samostalnu djelatnost, a istodobno budu članovi odvjetničkog društva.

Radi otklona utvrđene neusklađenosti nacionalnog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije, sukladno upućenom odgovoru Republike Hrvatske na zaprimljeno Obrazloženo mišljenje Europske komisije od 8. listopada 2025., potrebno je pristupiti izmjenama Zakona o odvjetništvu.

b) Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom

U članku 4. Zakona o odvjetništvu potrebno je brisati odredbu stavka 2. koja propisuje da odvjetnik može istodobno obavljati odvjetničku službu samo u jednom od organizacijskih oblika obavljanja odvjetništva iz stavka 1. toga članka odnosno samostalno, u zajedničkom uredu ili u odvjetničkom društvu, čime se otklanja utvrđena neusklađenost ove odredbe s odredbama članka 15. stavka 2. točaka a) i e) Direktive 2006/123/EZ o uslugama.

Iako je odredbom članka 27. stavka 4. Zakona o odvjetništvu propisano da odvjetničko društvo može osnovati drugo odvjetničko društvo, primjena ove odredbe u praksi je ograničena samo na odvjetnička društva upisana u upisnik odvjetničkih društava Hrvatske odvjetničke

komore pa je, radi otklona neusklađenosti s odredbama članka 11. stavka 2. Direktive 98/5/EZ i članka 14. stavaka 1. i 3. Direktive 2006/123/EZ o uslugama, u Zakon o odvjetništvu potrebno dodati posebnu odredbu koja će izričito propisati da odvjetnička društva iz države članice Europske unije mogu u Republici Hrvatskoj osnivati druga odvjetnička društva te da se na tako osnovana odvjetnička društva na odgovarajući način primjenjuju odredbe Zakona o odvjetništvu koje se odnose na odvjetnička društva.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu („Narodne novine“, broj 98/25.) kroz propisivanje mogućnosti pružanja odvjetničkih usluga od strane odvjetnika iz država pristupnica Kodeksu o liberalizaciji kretanja kapitala i Kodeksu o liberalizaciji nevidljivih transakcija (u daljnjem tekstu: Kodeksa o liberalizaciji) kao obveznog pravnog instrumenta Odbora za ulaganja Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj provedeno je ispunjenje kriterija za pristup Republike Hrvatske u članstvo ove Organizacije koji se odnose na odvjetničku službu te je ujednačen status i tretman odvjetnika iz država članica Europske unije i odvjetnika iz država pristupnica Kodeksa o liberalizaciji.

Kako bi se otklonile bilo kakve dvojbe o doseg u navedenog ujednačavanja, odredbe članka 27.a stavaka 1. i 2. Zakona o odvjetništvu potrebno je dopuniti navodom da odvjetnička društva iz države pristupnice Kodeksa o liberalizaciji, pored odvjetničkih društava iz države članice Europske unije i iz države članice Svjetske trgovinske organizacije, mogu u Republici Hrvatskoj osnivati svoje podružnice sukladno obvezama Republike Hrvatske prema međunarodnim ugovorima, zakonu kojim se uređuju trgovačka društva i Zakonu o odvjetništvu, kao i da navedene podružnice, pored podružnica odvjetničkih društava iz države članice Europske unije, mogu u Republici Hrvatskoj pružati pravne usluge koje uključuju usluge savjetovanja o pravu svoje matične države, o pravu Europske unije, međunarodnom pravu i pravu Republike Hrvatske. S obzirom na prijedlog dopune Zakona o odvjetništvu odredbama novog članka 27.b sukladno Obrazloženom mišljenju Europske komisije od 8. listopada 2025., u ovom je članku izričito pravo osnivanja odvjetničkih društava propisano i za odvjetnička društva iz države pristupnice Kodeksa o liberalizaciji.

Presudom Suda Europske unije u predmetu C-807/23 Jones Day utvrđeno je da članak 45. Ugovora o funkcioniranju Europske unije treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice kojim se određuje obveza obavljanja određenog dijela vježbeničke prakse, koji je nužan za pristup odvjetničkoj službi i tijekom kojeg odvjetnički vježbenik ima određenu ovlast zastupanja pred sudovima te države članice, kod odvjetnika s poslovnim nastanom u navedenoj državi članici, isključujući pritom mogućnost njezina obavljanja kod odvjetnika s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, bez obzira na to što je taj odvjetnik upisan u komoru prve države članice i što se poslovi koji se obavljaju u sklopu navedene prakse odnose na pravo te prve države članice, samim time ne omogućujući dotičnim pravnicima da taj dio navedene prakse obave u drugoj državi članici, pod uvjetom da nadležnim nacionalnim tijelima dokažu da im ona, na način kako će biti obavljena, može pružiti obuku i iskustvo istovjetne onima koje pruža vježbenička praksa kod odvjetnika s poslovnim nastanom u prvoj državi članici. Sukladno navedenoj presudi, potrebno je dopuniti članak 61. Zakona o odvjetništvu koji propisuje obavljanje odvjetničke vježbe. Dopunom se propisuje da se dio odvjetničke vježbe nakon položenog pravosudnog ispita može obaviti kod odvjetnika s poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije koji je upisan u Imenik odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore ako se poslovi koji se obavljaju u sklopu navedene vježbe odnose na pravo Republike Hrvatske i ako način obavljanja ove vježbe može pružiti obuku i iskustvo istovjetne onima koje pruža vježbenička praksa kod odvjetnika s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj.

Zaključno, ovim se Prijedlogom zakona pruža mogućnost davanja pravnih savjeta i mišljenja i profesorima umirovljenim s radnog mjesta profesora pravnih predmeta na sveučilištima u Republici Hrvatskoj s obzirom na to da svojim stručnim doprinosom mogu pridonijeti rješavanju otvorenih pitanja u određenom pravnom području, a time i razvoju prava. Također se propisuje i obveza sklapanja police osiguranja od odgovornosti za štetu koju bi profesori i docenti te umirovljeni profesori pravnih predmeta na sveučilištima u Republici Hrvatskoj mogli počinuti trećima davanjem pravnih savjeta i mišljenja, pod istim uvjetima koji su propisani za sklapanje police osiguranja za odvjetnike.

c) Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Ovim zakonom provede će se usklađenje važećeg Zakona o odvjetništvu s odredbama članka 11. stavka 2. Direktive 98/5/EZ, kao i članka 14. stavaka 1. i 3. te članka 15. stavka 2. točaka a) i e) Direktive 2006/123/EZ o uslugama, čime će se otkloniti neusklađenosti utvrđene u Obrazloženom mišljenju Europske komisije od 8. listopada 2025. Također će se potpuno ujednačiti status i tretman odvjetnika iz država članica Europske unije i odvjetnika iz država pristupnica Kodeksa o liberalizaciji, a ujedno će se implementirati i pravno shvaćanje Suda Europske unije u predmetu C-807/23 Jones Day.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

U skladu s člankom 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) predlaže se donošenje ovoga zakona po hitnom postupku. Zbog Obrazloženog mišljenja od 8. listopada 2025., povreda br. 2023/2189, i utvrđene neusklađenosti Zakona o odvjetništvu s europskom pravnom stečevinom potrebno je što žurnije provesti usklađivanje ovoga zakona i otkloniti mogućnost upućivanja predmeta Sudu Europske unije.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU

Članak 1.

U Zakonu o odvjetništvu („Narodne novine“, br. 9/94., 117/08., 50/09. – ispravak, 75/09., 18/11., 126/21. i 98/25.), u članku 4. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 2. i 3.

Članak 2.

U članku 5. stavku 2. u prvoj rečenici iza riječi: „Republici Hrvatskoj“ dodaju se riječi: „te profesori umirovljeni s radnog mjesta profesora pravnih predmeta na sveučilištima u Republici Hrvatskoj“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Osobe iz stavka 2. ovog članka dužne su osigurati se od odgovornosti za štetu koju bi mogle počinuti trećima davanjem pravnih savjeta i mišljenja sukladno članku 44. ovoga Zakona.“.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. iza riječi: „evidentiranja“ dodaju se riječi: „te Komori dostaviti dokaz o osiguranju od odgovornosti za štetu“.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 6.

Članak 3.

U članku 27.a stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Odvjetnička društva iz države članice Europske unije, države pristupnice Kodeksa o liberalizaciji kretanja kapitala i Kodeksa o liberalizaciji nevidljivih transakcija Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj i iz države članice Svjetske trgovinske organizacije mogu u Republici Hrvatskoj osnivati svoje podružnice, sukladno obvezama Republike Hrvatske prema međunarodnim ugovorima, zakonu kojim se uređuju trgovačka društva i ovom Zakonu.

(2) Podružnice odvjetničkih društava iz države članice Europske unije i države pristupnice Kodeksa o liberalizaciji kretanja kapitala i Kodeksa o liberalizaciji nevidljivih transakcija Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj mogu u Republici Hrvatskoj pružati pravne usluge koje uključuju usluge savjetovanja o pravu svoje matične države, o pravu Europske unije, međunarodnom pravu i pravu Republike Hrvatske.“.

Članak 4.

Iza članka 27.a dodaje se članak 27.b koji glasi:

„Članak 27.b

(1) Odvjetničko društvo iz države članice Europske unije ili države pristupnice Kodeksa o liberalizaciji kretanja kapitala i Kodeksa o liberalizaciji nevidljivih transakcija Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj može u Republici Hrvatskoj osnovati odvjetničko društvo.

(2) Na osnovano odvjetničko društvo iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o odvjetničkim društvima.“.

Članak 5.

U članku 61. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Dio odvjetničke vježbe nakon položenog pravosudnog ispita može se obaviti kod odvjetnika s poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije koji je upisan u Imenik odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore ako se poslovi koji se obavljaju u sklopu navedene vježbe odnose na pravo Republike Hrvatske i ako način obavljanja ove vježbe može pružiti obuku i iskustvo istovjetne onima koje pruža vježbenička praksa kod odvjetnika s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj.“.

PRIJELAZNA I ZAVRŠNA ODREDBA**Članak 6.**

Hrvatska odvjetnička komora uskladit će svoj Statut i druge opće akte s odredbama ovoga Zakona u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 7.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Iz članka 4. Zakona o odvjetništvu izostavlja se odredba stavka 2. kojom se propisuje da odvjetnik može istodobno obavljati odvjetničku službu samo u jednom od organizacijskih oblika obavljanja odvjetništva iz stavka 1. ovoga članka odnosno samostalno, u zajedničkom uredu ili u odvjetničkom društvu, na koji se način otklanja utvrđena neusklađenost ove odredbe s odredbama članka 15. stavka 2. točaka a) i e) Direktive 2006/123/EZ o uslugama. Ujedno se vrši renumeracija preostalih stavaka ovoga članka.

Uz članak 2.

Ovim se člankom dopunjuje članak 5. Zakona o odvjetništvu na način da se sveučilišnim profesorima pravnih predmeta omogućuje davanje pravnih savjeta i mišljenja pod propisanim pretpostavkama i nakon što budu umirovljeni kako bi svojim stručnim doprinosom pridonijeli rješavanju otvorenih pitanja u određenom pravnom području i razvoju prava. Pritom se definira da samo osobe umirovljene s radnog mjesta profesora pravnih predmeta na sveučilištima u Republici Hrvatskoj mogu davati pravne savjete i mišljenja. Također se propisuje obveza profesora, docenata i umirovljenih profesora pravnih predmeta na sveučilištima u Republici Hrvatskoj da se osiguraju od odgovornosti za štetu koju bi mogli počinuti trećima davanjem pravnih savjeta i mišljenja pod istim uvjetima koji su propisani za sklapanje police osiguranja za odvjetnike.

Uz članak 3.

Ovim se člankom u članku 27.a Zakona o odvjetništvu odredbe o osnivanju podružnica odvjetničkih društava dopunjuju odredbama sukladno kojima pravo na osnivanje podružnica imaju i odvjetnička društva iz država pristupnica Kodeksa o liberalizaciji kao obveznog pravnog instrumenta Odbora za ulaganja Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj, na koji se način osigurava ujednačavanje njihovog statusa i tretmana s onim odvjetnika iz država članica Europske unije.

Uz članak 4.

Ovim se člankom Zakon o odvjetništvu dopunjava odredbama novog članka 27.b koje izričito propisuju da odvjetničko društvo iz države članice Europske unije ili države pristupnice Kodeksa o liberalizaciji Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj može u Republici Hrvatskoj osnovati drugo odvjetničko društvo te da se na tako osnovano odvjetničko društvo na odgovarajući način primjenjuju odredbe Zakona o odvjetničkim društvima. Na navedeni se način otklanja neusklađenost sa Zakona o odvjetništvu s odredbama članka 11. stavka 2. Direktive 98/5/EZ i članka 14. stavaka 1. i 3. Direktive 2006/123/EZ o uslugama, a ujedno se osigurava ujednačavanje statusa i tretmana odvjetnika iz država članica Europske unije i odvjetnika iz država pristupnica Kodeksa o liberalizaciji kao obveznog pravnog instrumenta Odbora za ulaganja Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj.

Uz članak 5.

Članak 61. Zakona o odvjetništvu dopunjava se mogućnošću da se dio odvjetničke vježbe nakon položenog pravosudnog ispita može obaviti kod odvjetnika s poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije koji je upisan u Imenik odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore ako se poslovi koji se obavljaju u sklopu navedene vježbe odnose na pravo Republike Hrvatske i ako način obavljanja ove vježbe može pružiti obuku i iskustvo istovjetne onima koje pruža vježbenička praksa kod odvjetnika s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj. Navedenom se dopunom odredbe o obavljanju odvjetničke vježbe u Republici Hrvatskoj usklađuju s

pravnom stečevinom Europske unije sukladno presudi Suda Europske unije u predmetu C-807/23 Jones Day.

Uz članak 6.

Ovim člankom propisuje se rok u kojem je Hrvatska odvjetnička komora dužna uskladiti Statut i druge opće akte s odredbama ovoga zakona.

Uz članak 7.

Člankom se propisuje se stupanje na snagu ovoga zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 4.

- (1) Odvjetnik odvjetničku službu može obavljati samostalno, u zajedničkom uredu ili u odvjetničkom društvu u skladu s odredbama ovoga Zakona.
- (2) Odvjetnik može istodobno obavljati odvjetničku službu samo u jednom od organizacijskih oblika obavljanja odvjetništva iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Odvjetnik može zasnovati radni odnos kod odvjetnika koji samostalno obavlja odvjetničku službu, u odvjetničkom društvu ili kod odvjetnika koji odvjetničku službu obavlja u zajedničkom odvjetničkom uredu.
- (4) Odvjetnik ne smije obavljati djelatnosti koje su nespojive s ugledom i neovisnošću odvjetnika.

Članak 5.

- (1) Pružanjem pravne pomoći kao zanimanjem smiju se baviti samo odvjetnici, ako zakonom nije drugačije određeno.
- (2) Profesori i docenti pravnih predmeta na sveučilištima u Republici Hrvatskoj smiju za nagradu davati pravne savjete i mišljenja. Druge oblike pravne pomoći nisu ovlašteni pružati.
- (3) Pravnim savjetom i pravnim mišljenjem iz stavka 2. ovoga članka ne smatra se sastavljanje isprava (ugovora, oporuka, izjava i dr.) niti sastavljanje tužbi, žalbi prijedloga, zahtjeva, molbi, izvanrednih pravnih lijekova i drugih podnesaka.
- (4) Osobe iz stavka 2. ovoga članka dužne su o svojoj nakani pružanja pravne pomoći obavijestiti Komoru radi evidentiranja.
- (5) Osobe iz stavka 2. ovoga članka dužne su se u pružanju pravne pomoći pridržavati odredaba zakona, općih akata Komore i Kodeksa odvjetničke etike.

Članak 27.a

- (1) Odvjetnička društva iz države članice Europske unije i iz države članice Svjetske trgovinske organizacije mogu u Republici Hrvatskoj osnivati svoje podružnice, sukladno obvezama Republike Hrvatske prema međunarodnim ugovorima, zakonu kojim se uređuju trgovačka društva i ovom Zakonu.
- (2) Podružnice odvjetničkih društava iz države članice Europske unije mogu u Republici Hrvatskoj pružati pravne usluge koje uključuju usluge savjetovanja o pravu svoje matične države, o pravu Europske unije, međunarodnom pravu i pravu Republike Hrvatske.
- (3) Podružnice odvjetničkih društava iz države članice Svjetske trgovinske organizacije mogu u Republici Hrvatskoj pružati pravne usluge koje uključuju usluge savjetovanja o pravu svoje matične države, o pravu Europske unije i međunarodnom pravu.

Članak 61.

- (1) Pravo na obavljanje odvjetničke vježbe stječe se upisom u imenik odvjetničkih vježbenika, ako se podnositelj zahtjeva prvi put osposobljava za zanimanje.
- (2) Pravo na upis u imenik odvjetničkih vježbenika ima osoba koja ispunjava uvjete iz članka 48. ovoga Zakona osim uvjeta iz točke 6. i 7. toga članka, kao i stavka 1. ovoga članka.
- (3) Odvjetnički vježbenik zasniva s odvjetnikom, odnosno odvjetničkim društvom radni odnos.

Prilozi:

- Iskaz o procjeni učinaka propisa
- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
- Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije, s tablicama usporednih prikaza

PRILOG 4.:**OBRAZAC ISKAZA O PROCJENI UČINAKA PROPISA**

1.	OPĆE INFORMACIJE		
1.1.	Stručni nositelj:	Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije	
1.2.	Naziv propisa:	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu	
1.3.	Program rada Vlade Republike Hrvatske, akt strateškog planiranja ili reformska mjera:	Ne	Naziv akta: Opis mjere:
1.4.	Plan usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije	Da	Naziv pravne stečevine: Obrazloženo mišljenje Europske komisije od 8. listopada 2025., povreda br. 2023/2189 Presuda Suda Europske unije u predmetu C-807/23 Jones Day
2.	UTVRĐIVANJE PROBLEMA		
2.1.	<p>Obrazloženim mišljenjem od 8. listopada 2025., povreda br. 2023/2189, na temelju članka 258. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, Europska komisija utvrdila je, između ostalog, neusklađenost Zakona o odvjetništvu s odredbama članka 11. stavka 2. Direktive 98/5/EZ i članka 14. stavaka 1. i 3. Direktive 2006/123/EZ o uslugama jer ne predviđa mogućnost da europska odvjetnička društva osnivaju društva kćeri svojih odvjetničkih društava u Republici Hrvatskoj te s odredbama članka 15. stavka 2. točaka a) i e) Direktive 2006/123/EZ o uslugama zbog zabrane odvjetnicima da budu članovi više od jednog odvjetničkog društva ili da obavljaju samostalnu djelatnost, a istodobno budu članovi odvjetničkog društva.</p> <p>Presudom Suda Europske unije u predmetu C-807/23 Jones Day utvrđeno je da je potrebno omogućiti obavljanje određenog dijela vježbeničke prakse, nužnog za pristup odvjetničkoj službi kod domaćeg odvjetnika s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, pod uvjetom da takva praksa može pružiti obuku i iskustvo istovjetne onima koje pruža vježbenička praksa kod domaćeg odvjetnika s poslovnim nastanom u matičnoj državi. Takva mogućnost nije predviđena važećim Zakonom o odvjetništvu pa je isti u tom smislu potrebno dopuniti.</p>		
2.2.	Izvor podataka:		
	Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije		
3.	UTVRĐIVANJE POSEBNOG CILJA		
3.1.	Opis posebnog cilja		
	<p>Predloženim izmjenama i dopunama Zakona provest će se usklađenje važećeg Zakona o odvjetništvu s odredbama članka 11. stavka 2. Direktive 98/5/EZ, kao i članka 14. stavaka 1. i 3. te članka 15. stavka 2. točaka a) i e) Direktive 2006/123/EZ o uslugama, čime će se otkloniti neusklađenosti utvrđene u Obrazloženom mišljenju Europske komisije od 8. listopada 2025. Navedeni cilj ostvarit će se:</p> <ul style="list-style-type: none"> - izostavljanjem odredbe kojom se propisuje da odvjetnik može istodobno obavljati odvjetničku službu samo u jednom od organizacijskih oblika obavljanja odvjetništva - izričitim propisivanjem da odvjetnička društva iz države članice Europske unije i države pristupnice Kodeksa o liberalizaciji kretanja kapitala i Kodeksa o liberalizaciji nevidljivih transakcija Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj mogu u Republici Hrvatskoj osnivati druga odvjetnička društva.		

	<p>Nadalje, propisivanjem mogućnosti da se dio odvjetničke vježbe nakon položenog pravosudnog ispita može obaviti kod odvjetnika s poslovnim nastanom u drugoj državi članici Europske unije koji je upisan u Imenik odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore ako se poslovi koji se obavljaju u sklopu navedene vježbe odnose na pravo Republike Hrvatske i ako način obavljanja ove vježbe može pružiti obuku i iskustvo istovjetne onima koje pruža vježbenička praksa kod odvjetnika s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj u Zakon o odvjetništvu implementirat će se presuda Suda Europske unije u predmetu C-807/23. Konačno, kako bi se otklonile dvojbe o doseg u odredbe članka 27.a stavaka 1. i 2. Zakona o odvjetništvu, izričito će se propisati pravo na osnivanje podružnica odvjetničkih društava iz država pristupnica Kodeksa o liberalizaciji Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj.</p>	
3.2.	Opis svrhe propisa	
	Predloženim izmjenama i dopunama prvenstveno će se otkloniti neusklađenosti Zakona o odvjetništvu s pravnom stečevinom Europske unije, a također će se u Zakon implementirati i pravno shvaćanje Suda Europske unije u predmetu C-807/23 Jones Day.	
3.3.	Razmotrena druga moguća normativna i nenormativna rješenja	
	Obavljanje odvjetničke službe uređuje se zakonom zbog čega u konkretnom slučaju druga normativna i nenormativna rješenja nisu moguća.	
3.4.	Izvor podataka:	
	Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije	
4.	UTVRĐIVANJE UČINAKA I ADRESATA	
4.1.	<p>Posebni cilj: Predloženim izmjenama i dopunama Zakona provest će se usklađenje važećeg Zakona o odvjetništvu s odredbama članka 11. stavka 2. Direktive 98/5/EZ, kao i članka 14. stavaka 1. i 3. te članka 15. stavka 2. točaka a) i e) Direktive 2006/123/EZ o uslugama, čime će se otkloniti neusklađenosti utvrđene u Obrazloženom mišljenju Europske komisije od 8. listopada 2025. Također će se potpuno ujednačiti status i tretman odvjetnika iz država članica Europske unije i odvjetnika iz država pristupnica Kodeksa o liberalizaciji, a ujedno će se u Zakon implementirati i pravno shvaćanje Suda Europske unije u predmetu C-807/23 Jones Day.</p>	
4.1.1.	<p>Učinci na gospodarstvo: Predmetnim izmjenama omogućit će se da i odvjetnička društva koja nisu domaća osnivaju svoja društva kćeri u Republici Hrvatskoj te da odvjetnici odvjetničku službu mogu istovremeno obavljati u više organizacijskih oblika, čime će se pravila odvjetništva kao regulirane djelatnosti uskladiti sa pravnom stečevinom Europske unije, a adresatima omogućiti pružanje usluga u skladu s tim pravilima.</p>	<p>Adresati: Odvjetnici (5452 upisana u Imenik odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore i 16 upisanih u Imenik stranih odvjetnika; 392 odvjetnička društva upisana u upisnik odvjetničkih društava)</p>
	Nisu utvrđeni učinci iz članka 10. Uredbe.	Nisu utvrđeni adresati iz članka 14. Uredbe.
4.1.2.	Učinci na održivi razvoj:	Adresati:
	Nisu utvrđeni učinci iz članka 11. Uredbe.	Nisu utvrđeni adresati iz članka 14. Uredbe.
4.1.3.	Učinci na socijalnu skrb:	Adresati:
	Nisu utvrđeni učinci iz članka 12. Uredbe.	Nisu utvrđeni adresati iz članka 14. Uredbe.
4.1.4.	Učinci na zaštitu ljudskih prava:	Adresati:

	Predmetnim izmjenama omogućit će se veća mobilnost odvjetničkih vježbenika, što će utjecati na njihovo pravo na rad i pristup odvjetničkoj službi.	Odvjetnički vježbenici (ukupno 1165)
	Nisu utvrđeni učinci iz članka 13. Uredbe	Nisu utvrđeni adresati iz članka 14. Uredbe.
4.1.5.	Učinci na druga područja:	Adresati:
	Nisu utvrđeni učinci na druga područja	Nisu utvrđeni adresati iz članka 14. Uredbe
5.	ANALIZA UTVRĐENIH UČINAKA I ADRESATA	
5.1.	Analiza učinaka i adresata u području gospodarstva:	
	Predmetnim izmjenama omogućit će se da i odvjetnička društva koja nisu domaća osnivaju svoja društva kćeri u Republici Hrvatskoj te da odvjetnici odvjetničku službu mogu istovremeno obavljati u više organizacijskih oblika, čime će se pravila odvjetništva kao regulirane djelatnosti uskladiti sa pravnom stečevinom Europske unije, a adresatima omogućiti pružanje usluga u skladu s tim pravilima.	
5.2.	Analiza učinaka i adresata u području održivog razvoja:	
	Nisu utvrđeni učinci ni adresati.	
5.3.	Analiza učinaka i adresata u području socijalne skrbi:	
	Nisu utvrđeni učinci ni adresati.	
5.4.	Analiza učinaka i adresata u području zaštite ljudskih prava:	
	Predmetnim izmjenama omogućit će se veća mobilnost odvjetničkih vježbenika, što će utjecati na njihovo pravo na rad i pristup odvjetničkoj službi.	
5.5.	Analiza učinaka i adresata u drugim područjima:	
	Nisu utvrđeni učinci ni adresati.	
5.6.	Izvor podataka:	
	Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije	
6.	SAVJETOVANJE I KONZULTACIJE	
6.1.	Savjetovanje: Za Nacrt prijedloga zakona provedeno je javno savjetovanje njegovom objavom na središnjem državnom internetskom portalu za savjetovanje s javnošću. Javno savjetovanje trajalo je od 9.3.2026. do 7.4.2026. godine. Tijekom savjetovanja zaprimljena su 3 komentara. Za Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa provedeno je javno savjetovanje njegovom objavom na središnjem državnom internetskom portalu za savjetovanje s javnošću u trajanju od 9.3.2026. do 7.4.2026. Na predmetni Obrazac nisu zaprimljeni komentari.	
6.2.	Konzultacije: Obrazac iskaza dostavlja se na mišljenje nadležnim tijelima i Uredu za zakonodavstvo.	
7.	ZAKLJUČAK	
7.1.	Pozitivni učinci: Predložene izmjene pozitivno će utjecati na liberalizaciju tržišnih usluga u odvjetničkoj službi budući da se istima ukida zabrana istovremenog obavljanja odvjetničke službe u više organizacijskih oblika te se omogućuje da i odvjetnička društva koja nisu domaća osnivaju svoja društva kćeri u Republici Hrvatskoj. Propisivanje mogućnosti da odvjetnički vježbenici dio vježbe potrebne za upis u	Negativni učinci: Ne očekuju se negativni učinci predloženih izmjena.

	Imenik odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore obave u drugoj državi članici Europske unije pozitivno će utjecati na mobilnost unutar odvjetničke službe.	
7.2.	Zaključak o učincima koji će proisteći iz provedbe: Ove izmjene rezultirat će isključivo pozitivnim učincima kroz usklađivanje Zakona o odvjetništvu s pravnom stečevinom Europske unije, a također će pozitivno utjecati na liberalizaciju tržišnih usluga i veću mobilnost u odvjetničkoj službi.	
8.	PRILOZI	
8.1	Dokumenti u prilogu: Nema priloga	
9.	OVJERA ČELNIKA STRUČNOG NOSITELJA	
	Potpis: Damir Habijan Datum: 21. travnja 2026.	

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju za Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije
Svrha dokumenta	Izveštavanje o provedenom javnom savjetovanju za Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu
Datum dokumenta	14.04.2026.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvešće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	87. PZA 2026
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	-
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Objava na portalu e-Savjetovanja od 9.3.2026. do 7.4.2026.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	-

<p>ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI</p> <p>Primjedbe koje su prihvaćene</p> <p>Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje</p>	<p>Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi</p>
<p>Troškovi provedenog savjetovanja</p>	<p>-</p>

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje s javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1.	HRVATSKA ODVJETNIČ KA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU	<p>U obrazloženju prijedloga se navodi da je radi otklona utvrđene neusklađenosti nacionalnog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske unije potrebno pristupiti izmjenama Zakona o odvjetništvu te da je shodno tome potrebno:</p> <p>1) u članku 4. brisati odredbu stavka 2. koja propisuje da odvjetnik može istodobno obavljati odvjetničku službu samo u jednom od organizacijskih oblika obavljanja odvjetništva odnosno samostalno, u zajedničkom uredu ili u odvjetničkom društvu, čime se otklanja utvrđena neusklađenost ove odredbe s odredbama članka 15. stavka 2. točaka a) i e) Direktive 2006/123/EZ o uslugama.</p> <p>2) dodati posebnu odredbu (članak 27.b prema tekstu prijedloga) koja će izričito propisati da odvjetnička društva iz države članice Europske unije mogu u Republici Hrvatskoj osnivati druga odvjetnička društva te da se na tako osnovana odvjetnička društva na odgovarajući način primjenjuju odredbe Zakona o odvjetništvu o odvjetničkim društvima, čime bi se otklonila utvrđena neusklađenost s odredbama članka 11. stavka 2. Direktive 98/5/EZ i članka 14. stavaka 1. i 3. Direktive 2006/123/EZ o uslugama.</p> <p>Hrvatska odvjetnička komora prvenstveno ističe da se u konkretnom slučaju ne radi o utvrđenoj neusklađenosti Zakona o odvjetništvu s pravnom stečevinom Europske unije već samo o stajalištu Europske komisije, iznesenom u obrazloženom mišljenju od 8. listopada</p>	Nije prihvaćen	<p>Europska komisija na temelju članka 258. Ugovora o funkcioniranju Europske unije uputila je Republici Hrvatskoj Obrazloženo mišljenje od 8. listopada 2025., povreda br. 2023/2189 zbog neusklađenosti određenih odredbi Zakona o odvjetništvu s odredbama članka 11. stavka 2. Direktive 98/5/EZ, kao i članka 14. stavaka 1. i 3. te članka 15. stavka 2. točaka a) i e) Direktive 2006/123/EZ o uslugama. Ovim izmjenama i dopunama provest će se usklađenje važećeg Zakona o odvjetništvu s predmetnim odredbama Direktiva i time otkloniti neusklađenosti iznesene u Obrazloženom mišljenju Europske komisije, kao i samu mogućnost upućivanja predmeta Sudu Europske unije.</p>

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>2025., povreda br. 2023/2189, koje nije prošlo ocjenu Suda Europske unije da bi se moglo govoriti o utvrđenoj neusklađenosti Zakona o odvjetništvu kao nacionalnog propisa Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije.</p> <p>Shodno navedenom, Hrvatska odvjetnička komora smatra da je Zakon o odvjetništvu usklađen s europskom pravnom stečevinom, a stajalište Europske komisije o eventualnoj neusklađenosti nacionalnih propisa predstavlja samo jednostrano tumačenje prava Europske unije te isto kao takvo nije obvezujuće za države članice.</p> <p>Obzirom na navedeno, Hrvatska odvjetnička komora nije suglasna s predloženim izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu jer su protivne primjenjivoj regulativi u tolikoj mjeri da će nepovratno narušiti temeljne postulate odvjetničke službe u Republici Hrvatskoj, što neće biti moguće otkloniti nikakvim daljnjim izmjenama i dopunama zakonskog okvira kojima bi se eventualno pokušalo ispraviti nedostatke predloženog zakonodavnog rješenja.</p>		
2.	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU Članak 1.	<p>Hrvatska odvjetnička komora smatra da je pravno neutemeljen prijedlog izmjene članka 4. Zakona o odvjetništvu na način da se iz istog briše stavak 2. sukladno kojem odvjetnik može istodobno obavljati odvjetničku službu samo u jednom od organizacijskih oblika, a sve stoga jer je navedeno ograničenje u skladu s pravom EU obzirom da isto ispunjava uvjete nužnosti, nediskriminatornosti i proporcionalnosti.</p> <p>Ratio navedenog zakonodavnog uređenja nalazi se prvenstveno u činjenici da se vjerojatnost</p>	Nije prihvaćen	Navedena argumentacija već je iznesena na prethodno održanim sastancima s predstavnicima Europske komisije i prema stajalištu Europske komisije ne opravdava potrebu izbjegavanja sukoba interesa u obavljanju odvjetničke službe i profesionalnoj etici odvjetnika.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
.			<p>nastana sukoba interesa povećava u slučaju da isti odvjetnik obavlja odvjetničku službu u više organizacijskih oblika obavljanja odvjetništva, što potkrepljuje i presuda Suda EU, broj: C-225/09 Edyta Joanna Jakubowska v Alessandro Maneggia.</p> <p>U navedenoj presudi Sud EU je presudio da se članak 8. Direktive 98/5/EZ mora tumačiti u smislu da država članica domaćin može odvjetnicima upisanima pri odvjetničkoj komori u toj državi koji su također, bilo s punim ili nepunim radnim vremenom, zaposleni kod drugog odvjetnika, udruge ili odvjetničkog društva ili javnog ili privatnog poduzeća, nametnuti ograničenja u obavljanju odvjetničke profesije istodobno s tim zaposlenjem, pod uvjetom da ta ograničenja ne prelaze ono što je nužno za postizanje cilja sprječavanja sukoba interesa i primjenjuje se na sve odvjetnike registrirane u toj državi članici.</p> <p>Dakle, Sud EU se u navedenoj presudi izjasnio o proporcionalnosti zahtjeva obavljanja odvjetničke službe u samo jednom organizacijskom obliku, a sve stoga jer se Sud EU u navedenoj presudi izjasnio da države članice mogu svojim propisima na isti način ograničiti pravo na istodobno obavljanje odvjetničke službe u više organizacijskih oblika, kao što mogu ograničiti pravo na istodobno obavljanje odvjetničke službe uz rad u javnom ili privatnom poduzeću.</p> <p>Ujedno se ukazuje na izvjestan negativan utjecaj koji bi sama mogućnost da odvjetnik obavlja odvjetničku službu u više organizacijskih oblika imala na integritet odvjetničke profesije i funkcioniranje pravosuđa, a sve s obzirom na položaj odvjetnika kao sudionika pravosuđa i jamca zaštite prava stranaka.</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>Stoga je potrebno voditi računa da u pravosudnom sustavu nije prihvatljiva post festum reakcija, na način da se sukob interesa rješava ako isti nastane, već je nužno djelovati preventivno, kako se ni na koji način ne bi ugrozilo povjerenje stranaka u odvjetništvo i čitavo pravosuđe.</p> <p>Hrvatska odvjetnička komora nadalje smatra da je postojanje navedenog ograničenja nužno radi zaštite odvjetničke tajne jer se opasnost od povrede odvjetničke tajne znatno povećava ukoliko bi se omogućilo odvjetniku da odvjetničku službu obavlja u više organizacijskih oblika. Zbog navedenog je od krucijalne važnosti anticipirati i spriječiti mogućnost nastanka sukoba interesa i povrede odvjetničke tajne, koja je posebno izražena u prostorno malim državama s malim brojem stanovnika, kao što je Republika Hrvatska.</p> <p>Bitno je istaknuti da sukladno ustaljenoj praksi Suda EU (primjerice predmet C-3/95 Rainsebüro Broede, odjeljci 37 i 42, C-295/23 i dr.), s obzirom na razlike u profesionalnim i deontološkim pravilima primjenjivima na odvjetničku službu koja nisu usklađena na razini Europske unije, svaka država članica slobodna urediti regulirati obavljanje odvjetničke profesije na svojem teritoriju, a činjenica da jedna država članica ima manje restriktivno pravilo od druge države članice ne znači da bi restriktivnije pravilo ove potonje države članice bilo nerazmjerno otegotno i stoga protivno pravu EU.</p> <p>U skladu s navedenim, Hrvatska odvjetnička komora smatra da je uvjet nemogućnosti istodobnog obavljanja odvjetničke službe u više organizacijskih oblika u cijelosti usklađen s</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			europskom pravnom stečevinom jer se radi o jedinom prikladnom i nužnom sredstvu za postizanje ciljeva izbjegavanja sukoba interesa, i osiguranja zaštite odvjetničke tajne, očuvanja neovisnosti odvjetničke profesije i pravilnog funkcioniranja pravosudnog sustava.		
3.	HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODVJETNIŠTVU Članak 3.	<p>Hrvatska odvjetnička komora izražava protivljenje predloženoj dopuni Zakona o odvjetništvu kojom bi se u Zakon o odvjetništvu uveo novi članak 27. b, a kojim člankom bi bilo omogućeno osnivanje odvjetničkog društva u Republici Hrvatskoj od strane odvjetničkog društva iz države članice Europske unije i države pristupnice Kodeksa o liberalizaciji kretanja kapitala i Kodeksa o liberalizaciji nevidljivih transakcija Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj.</p> <p>Naime, trenutni normativni okvir sukladno kojem odvjetnička društva iz navedenih država ne mogu osnivati društva kćeri u cijelosti je usklađen s pravom EU i to s člancima 50. stavcima 1. i 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (dalje u tekstu: UFEU) te odredbama Direktive 98/5/EZ Europskog parlamenta i vijeća od 16. veljače 1998. (dalje u tekstu: Direktiva 98/5/EZ) i Direktive Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (dalje: Direktiva 2006/123).</p> <p>Shodno navedenom, ističe se da je sukladno Direktivi 98/5/EZ, poštujući specifičnosti obavljanja odvjetničke službe, slobodu poslovnog nastana u drugoj državi članici moguće ostvarivati osnivanjem podružnice ili predstavništva, ali ne i osnivanjem društva kćeri. Za svako daljnje postupno ukidanje ograničenja iz članka 49. UFEU bilo bi potrebno izmijeniti Direktivu</p>	Nije prihvaćen	Navedena argumentacija već je iznesena na prethodno održanim sastancima s predstavnicima Europske komisije i prema stajalištu Europske komisije nije prihvatljiva. Ukazano je da su Direktiva 98/5 i Direktiva 2006/123 komplementarne pa činjenica da nešto nije propisano Direktivom 98/5 ne znači da se može zabraniti, a svaka se zabrana ili ograničenje mora analizirati na temelju članka 14. i 15. Direktive 2006/123. U konkretnom se slučaju trenutna nemogućnost osnivanja društava kćeri u Republici Hrvatskoj smatra diskriminacijom na temelju državljanstva koja je zabranjena na temelju članka 14. Direktive 2006/123.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>98/5/EZ, a ne primjenu prava zasnivati na tumačenjima koja su u suprotnosti s izričitim odredbama akata Europske unije.</p> <p>Hrvatska odvjetnička komora smatra da odredbe Direktive 98/5/EZ, kao i odredbe Direktive 2006/123 uređuju iste zahtjeve koji se odnose na pristup odvjetničkoj službi ili obavljanje te službe, ali na drugačiji način, a slijedom čega se u konkretnom slučaju radi o sukobu Direktive 98/5/EZ i Direktive 2006/123 i da se stoga temeljem odredbe članka 3. Direktive 2006/123 trebaju primjeniti odredbe Direktive 98/5/EZ.</p> <p>Ujedno se ukazuje da je navedeno stajalište Hrvatske odvjetničke komore potkrijepljeno relevantnom sudskom praksom Suda EU iz koje nesporno proizlazi, kako slijedi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - da Direktiva 98/5/EZ regulira ostvarivanje slobode poslovnog nastana u odvjetništvu, - da Direktiva 98/5/EZ ne dopušta mogućnost ostvarivanja slobode poslovnog nastana u odvjetništvu osnivanjem društava kćeri, već samo osnivanjem podružnica i predstavništava, - da Direktiva 98/5/EZ i Direktiva 2006/123 nisu komplementarne u odnosu na mogućnost ostvarivanja slobode poslovnog nastana u odvjetništvu osnivanjem društava kćeri, - da je sukladno odredbi članka 3. Direktive 2006/123 u odnosu na mogućnost ostvarivanja slobode poslovnog nastana osnivanjem društva kćeri potrebno primjeniti odredbe Direktive 98/5EZ koja takvu mogućnost ne dopušta. <p>Slijedom svega navedenog, Hrvatska odvjetnička</p>		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			<p>komora ističe da je trenutno zakonodavno uređenje kojim je odvjetničkim društvima iz država članica Europske unije i država pristupnica Kodeksa o liberalizaciji kretanja kapitala i Kodeksa o liberalizaciji nevidljivih transakcija Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj onemogućeno osnivanje društava kćeri u Republici Hrvatskoj u cijelosti usklađeno s člankom 11. Direktive 98/5/EZ, dok se članak 14. Direktive 2006/123 ne može ni primijeniti na ostvarivanje prava poslovnog nastana u obavljanju odvjetničke službe.</p>		

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA, UPRAVE I DIGITALNE TRANSFORMACIJE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predvideno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2026. godinu.

Rok: II. kvartal 2026.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci Članak 45., Članak 49.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376)

32006L0123

Direktiva 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija (SL L 77, 14.3.1998.)

31998L0005

c) Ostali izvori prava Europske unije

Presuda Suda Europske unije u predmetu C-807/23 Jones Day

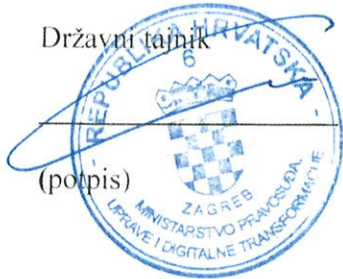
5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Ivan Crnčec

Državni tajnik

(potpis)

23.4.2026.

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko Zgombić

Državna tajnica

(potpis)

(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet, područje primjene i definicije</p> <p>1. Svrha ove Direktive je omogućavanje trajnog obavljanja odvjetničke djelatnosti, kao samostalne ili nesamostalne djelatnosti, u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija za bavljenje odvjetništvom.</p> <p>2. Za potrebe ove Direktive:</p> <p>(a) „odvjetnik” znači svaka osoba koja je državljanin države članice i ovlaštena za obavljanje svoje stručne djelatnosti pod jednim ili više sljedećih stručnih naziva:</p> <p>Belgija Avocat/Advocaat/Rechtsanwalt Danska Advokat Njemačka Rechtsanwalt Grčka Δικηγγοροζ Španjolska Abogado/Advocat/Avogado/Abokatu Francuska Avocat Irska Barrister/Solicitor Italija Avvocato Luksemburg Avocat Nizozemska Advocaat Austrija Rechtsanwalt Portugal Advogado Finska Asianajaja/Advokat Švedska Advokat Ujedinjena Advocate/Barrister/Solicitor Kraljevina</p> <p>(b) „matična država članica” znači država članica u</p>			
--	--	--	--

<p>kojoj je odvjetnik stekao pravo korištenja naziva iz točke (a) prije obavljanja odvjetničke djelatnosti u drugoj državi članici;</p> <p>(c) „država članica primateljica” znači država članica u kojoj odvjetnik obavlja djelatnost u skladu s ovom Direktivom;</p> <p>(d) „stručni naziv iz matične zemlje” znači stručni naziv koji se koristi u državi članici u kojoj je odvjetnik stekao pravo korištenja tog naziva prije obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi primateljici;</p> <p>(e) „udruženje” znači bilo koji oblik udruživanja, s ili bez pravne osobnosti, osnovan u skladu s zakonodavstvom države članice, u okviru kojeg odvjetnici obavljaju svoju djelatnost zajedno pod zajedničkim nazivom;</p> <p>(f) „odgovarajući stručni naziv” ili „odgovarajuća struka” znači stručni naziv ili struka, za koju je odgovorno nadležno tijelo kod kojeg je odvjetnik upisan u skladu s člankom 3., a „nadležno tijelo” odnosi se na to tijelo.</p> <p>3. Ova Direktiva primjenjuje se na odvjetnike koje obavljaju samostalnu djelatnost i na odvjetnike koji obavljaju nesamostalnu djelatnost u matičnoj državi članici i, u skladu s člankom 8. u državi primateljici.</p> <p>4. Obavljanje odvjetničke djelatnosti u smislu ove Direktive ne obuhvaća pružanje pravne pomoći koje obuhvaća Direktiva 77/249/EEZ.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 2.</p> <p>Pravo obavljanja djelatnosti pod stručnim nazivom iz matične zemlje</p> <p>Svaki odvjetnik ima pravo u bilo kojoj drugoj državi članici stalno obavljati djelatnosti iz članka 5. pod stručnim nazivom iz matične zemlje.</p> <p>Uključivanje u odvjetničku struku u državi primateljici podliježe članku 10.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Upis kod nadležnog tijela</p> <p>1. Odvjetnik koji želi obavljati djelatnost u državi članici različitoj od one u kojoj je stekao stručnu kvalifikaciju upisuje se kod nadležnog tijela te države.</p> <p>2. Nadležno tijelo u državi primateljici upisat će odvjetnika po predočanju potvrde kojom se potvrđuje njegov upis kod nadležnog tijela u matičnoj državi članici. Navedeno tijelo može tražiti da potvrda izdana od nadležnog tijela matične države članice ne smije biti starija od tri mjeseca u trenutku podnošenja. Navedeno tijelo će o upisu izvijestiti nadležno tijelo matične države članice upisa.</p> <p>3. U smislu primjene stavka 1. ovog članka:</p> <p>—u Ujedinjenoj Kraljevini i Irskoj, odvjetnici koji</p>			

<p>obavljaju djelatnost pod stručnim nazivom različitom od onih koji se koriste u Ujedinjenoj Kraljevini i Irskoj upisat će se kod nadležnog tijela za obavljanje djelatnosti pod stručnim nazivom „barrister” ili „advocate” ili kod tijela nadležnog za obavljanje djelatnosti pod stručnim nazivom „solicitor”,</p> <p>—u Ujedinjenoj Kraljevini za odvjetnike iz Irske pod stručnim nazivom „barrister” nadležno tijelo odgovorno za djelatnosti koje se obavljaju pod stručnim nazivom „barrister” ili „advocate”, a za odvjetnike iz Irske sa stručnim nazivom „solicitor” nadležno je tijelo odgovorno za obavljanje djelatnosti pod stručnim nazivom „solicitor”,</p> <p>—u Irskoj je za obavljanje djelatnosti pod stručnim nazivom „barrister” ili „advocate” od strane odvjetnika iz Ujedinjene Kraljevine nadležno ono tijelo koje je odgovorno za obavljanje djelatnosti pod stručnim nazivom „barrister”, a za obavljanje djelatnosti pod stručnim nazivom „solicitor” od strane odvjetnika iz Ujedinjene Kraljevine nadležno je tijelo koje je odgovorno za obavljanje djelatnosti pod stručnim nazivom „solicitor”.</p> <p>4. Ako nadležno tijelo u državi primateljici objavljuje imena odvjetnika upisanih kod tog tijela, ono je obvezno objaviti i imena odvjetnika upisanih u skladu s ovom Direktivom.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 4.</p> <p>Obavljanje djelatnosti pod stručnim nazivom iz matične zemlje</p> <p>1. Odvjetnik koji obavlja djelatnost u državi primateljici pod stručnim nazivom iz matične zemlje obavljat će tu djelatnost pod tim stručnim nazivom, što se mora navesti na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika matične države članice, čitljivo i na način kojim se izbjegava zabuna sa stručnim nazivom koji se koristi u državi primateljici.</p> <p>2. U svrhu primjene stavka 1. ovog članka, država primateljica može od odvjetnika koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje tražiti da naznači stručno tijelo u kojem je član u matičnoj državi članici ili pravosudno tijelo pred kojim je ovlašten obavljati djelatnost u skladu s propisima matične države članice. Država primateljica može zatražiti od odvjetnika koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje da uključi i naznaku svog upisa kod nadležnog tijela te države.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Područje djelovanja</p> <p>1. U skladu sa stavcima 2. i 3., odvjetnik koji pod stručnim nazivom iz matične zemlje obavlja iste stručne djelatnosti kao i odvjetnik koji obavlja djelatnost pod odgovarajućim stručnim nazivom u državi primateljici može, između ostalog, dati savjet</p>			

<p>o pravu matične države članice, o pravu Zajednice, o međunarodnom pravu i o pravu države primateljice. U svakom slučaju, isti će se pridržavati pravila postupanja koja vrijede pred nacionalnim sudovima.</p> <p>2. Države članice koje na svom državnom području ovlašćuju propisanu kategoriju odvjetnika za sastavljanje isprava za stjecanje prava na upravljanje ostavinom i za stjecanje ili prijenos prava vlasništva i drugih prava nad nekretninama, a koja su područja u drugim državama članicama rezervirana za druge struke različite od odvjetništva mogu iz tih djelatnosti isključiti odvjetnike koji obavljaju djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje dodijeljenim u jednoj od potonjih država članica.</p> <p>3. Za obavljanje djelatnosti koje se odnose na zastupanje ili obranu stranke u pravnom postupku, ako pravo države primateljice zadržava te djelatnosti za odvjetnike koji obavljaju djelatnost pod stručnim nazivom iz te države, potonja može tražiti od odvjetnika koji obavljaju praksu pod stručnim nazivom iz matične zemlje da rade zajedno s odvjetnikom koji obavlja djelatnost pred predmetnim pravosudnim tijelom i koji bi, prema potrebi, bio odgovoran tom tijelu ili s „avoué” koji obavlja djelatnost pred istim.</p> <p>Bez obzira na to, s ciljem osiguranja nesmetanog funkcioniranja pravosudnog sustava, države članice mogu utvrditi posebna pravila pristupa višim sudovima, kao što je korištenje usluga specijaliziranih odvjetnika.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 6.</p> <p>Mjerodavni kodeks</p> <p>1. Neovisno o kodeksu kojem podliježe u matičnoj državi, odvjetnik koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje podliježe istim pravilima odvjetničkog kodeksa kao i odvjetnici koji obavljaju djelatnost pod relevantnim stručnim nazivom države primateljice vezano za sve djelatnosti koje obavlja na području te države.</p> <p>2. Odvjetnici koji obavljaju djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje imaju pravo biti zastupljeni u stručnim udruženjima države primateljice. Navedeno zastupanje obuhvaća kao minimum pravo glasovanja kod izbora upravnih tijela tih udruga.</p> <p>3. Država primateljica može od odvjetnika koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje tražiti ili osiguranje od odgovornosti iz poslovne djelatnosti ili da postane član stručnog jamstvenog fonda u skladu s pravilima koja ta država postavlja za stručne djelatnosti na svom državnom području. Neovisno o tome, odvjetnik koji obavlja</p>			

<p>djelatnosti pod stručnim nazivom iz matične zemlje izuzet je od tog uvjeta ako može dokazati da je obuhvaćen osiguranjem ili jamstvom dostavljenim u skladu s pravilima matične države članice, ako je to osiguranje ili jamstvo jednako u smislu uvjeta i pokrića. Ako su samo djelomično jednaki, nadležno tijelo u državi primateljici može zatražiti dodatno osiguranje ili dodatno jamstvo za pokriće elemenata koji već nisu pokriveni osiguranjem ili jamstvom ugovorenima u skladu s pravilima matične države članice.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Disciplinski postupak</p> <p>1. U slučaju da odvjetnik koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje ne ispuni obveze koje vrijede u državi primateljici, primjenjuju se pravila postupka, kazne i pravni lijekovi države primateljice.</p> <p>2. Prije pokretanja disciplinskog postupka protiv odvjetnika koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje, nadležno tijelo države primateljice dužno je izvijestiti nadležno tijelo matične države članice što prije, te im dostaviti sve bitne pojedinosti.</p> <p>Prvi podstavak primjenjuje se mutatis mutandis ako disciplinski postupak pokrene nadležno tijelo matične države članice, koje će u skladu s tim izvijestiti nadležno tijelo države primateljice.</p>			

<p>3. Ne dovodeći u pitanje ovlasti odlučivanja nadležnog tijela države primateljice, to tijelo surađuje tijekom disciplinskog postupka s nadležnim tijelom matične države članice. Osobito će država primateljica poduzeti mjere potrebne kako bi se osiguralo da nadležno tijelo u matičnoj državi dostavi isprave tijelima nadležnima za postupanje povodom bilo kakve žalbe.</p> <p>4. Nadležno tijelo u matičnoj državi odlučuje o pokretanju mjera, prema vlastitim postupovnim i materijalnim pravilima, u svjetlu odluke nadležnog tijela države primateljice o odvjetniku koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje.</p> <p>5. Iako nije preduvjet za odluku nadležnog tijela u državi primateljici, privremeno ili trajno oduzimanje ovlaštenja za obavljanje djelatnosti od strane nadležnog tijela matične države članice automatski povlači privremenu ili trajnu zabranu obavljanja odvjetništva u državi primateljici pod stručnim nazivom iz matične zemlje.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Nesamostalna djelatnost</p> <p>Odvjetnik upisan u državi primateljici pod nazivom iz matične zemlje može obavljati nesamostalnu djelatnost kod drugog odvjetnika, udruženja ili odvjetničkog društva, u javnom ili privatnom trgovačkom društvu, u onoj mjeri u kojoj to država primateljica dopušta odvjetnicima upisanima pod</p>			

<p>stručnim nazivom iz te države.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Obrazloženja i pravni lijekovi</p> <p>Odluke o odbijanju upisa iz članka 3. ili o poništenju upisa i odluke kojima se utvrđuju disciplinske mjere moraju sadržavati obrazloženja.</p> <p>Protiv takvih odluka moraju postojati pravni lijekovi pred sudom u skladu s odredbama nacionalnog zakonodavstva.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Izjednačavanje s odvjetnicima države primateljice</p> <p>1. Odvjetnik koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje i koji učinkovito i redovno obavlja djelatnost najmanje tri godine u državi primateljici po pravu te države, uključujući pravo Zajednice, s ciljem stjecanja primitka u odvjetništvo države primateljice, izuzet je od uvjeta iz članka 4. stavka 1. točke (b) Direktive 89/48/EEZ, „Učinkovito i redovno obavljanje djelatnosti” znači stvarno obavljanje djelatnosti bez prekida osim onog koje</p>			

<p>nastaje iz događaja u svakodnevnom životu.</p> <p>Predmetni odvjetnik dužan je dostaviti nadležnom tijelu u državi primateljici dokaz o učinkovitom redovnom obavljanju djelatnosti za razdoblje od najmanje tri godine po pravu države primateljice. U tom cilju:</p> <p>(a)odvjetnik će dostaviti nadležnom tijelu u državi primateljici sve bitne podatke i dokumentaciju, posebno o broju predmeta s kojima je radio i njihovoj prirodi;</p> <p>(b)nadležno tijelo države primateljice može provjeriti učinkovitost i redovitost obavljanja djelatnosti i može, prema potrebi, zatražiti od odvjetnika da dostavi, usmeno ili pismeno, dodatna pojašnjenja ili tumačenja informacija i dokumentacije iz točke (a).</p> <p>Odluka nadležnog tijela u državi primateljici kojom se odbija dodjela ovlaštenja ako nije dostavljen dokaz da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u prvom podstavku mora biti obrazložena, te podliježe žalbi u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.</p> <p>2. Odvjetnik koji obavlja djelatnost u državi primateljici pod stručnim nazivom iz matične zemlje može u bilo kojem trenutku predati zahtjev za priznanje diplome u skladu sa Direktivom 89/48/EEZ s ciljem primitka u odvjetništvo države primateljice i obavljanje djelatnosti odvjetnika pod stručnim nazivom koji odgovara stručnom nazivu u toj državi članici.</p>			
--	--	--	--

<p>3. Odvjetnik koji obavlja djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje i koji učinkovito i redovno obavlja djelatnost u državi primateljici na razdoblje od najmanje tri godine ali kraće vrijeme po pravu te države članice, može od nadležnog tijela te države ishoditi prijem u odvjetništvo države primateljice i pravo obavljanja odvjetništva pod stručnim nazivom koji odgovara stručnom nazivu u toj državi članici, bez obveze ispunjavanja uvjeta iz članka 4., stavka 1. točke b. Direktive 89/48/EEZ, pod uvjetima i u skladu s postupcima utvrđenima u nastavku:</p> <p>(a) Nadležno tijelo države primateljice uzet će u obzir učinkovito i redovno obavljanje odvjetništva tijekom gore navedenog razdoblja i sve znanje i iskustvo u struci po pravu države primateljice, kao i svako pohađanje predavanja ili seminara o pravu države primateljice, uključujući pravila u vezi obavljanja odvjetničke djelatnosti i odvjetnički kodeks.</p> <p>(b) Odvjetnik je dužan dostaviti nadležnom tijelu države primateljice sve relevantne podatke i dokumentaciju, posebno o predmetima na kojima je radio. Procjena učinkovitog i redovnog obavljanja odvjetništva od strane odvjetnika u državi primateljici i procjena njegove sposobnosti nastavka obavljanja te djelatnosti u toj državi vrši se usmenom provjerom kod nadležnog tijela države primateljice s ciljem provjere redovnosti i učinkovitosti obavljanja djelatnosti.</p> <p>Odluka nadležnog tijela u državi primateljici kojom se odbija dati ovlaštenje ako nije dostavljen dokaz da su ispunjeni uvjeti iz prvog podstavka mora</p>			
--	--	--	--

<p>sadržavati obrazloženje, te podliježe žalbi sukladno nacionalnom zakonodavstvu.</p> <p>4. Nadležno tijelo države primateljice može, obrazloženom odlukom protiv koje je dozvoljena žalba u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, odbiti zahtjev odvjetnika za ostvarivanje prava iz ovog članka ako smatra da bi to bilo protivno javnom poretku, posebno zbog mogućnosti disciplinskog postupka ili žalbi ili incidenata bilo koje vrste.</p> <p>5. Predstavnici nadležnog tijela koje razmatra zahtjev dužni su sačuvati povjerljivost svih primljenih podataka.</p> <p>6. Odvjetnik koji je primljen u odvjetništvo države primateljice u skladu sa stavicima 1., 2. i 3. ovog članka ima pravo koristiti stručni naziv iz matične zemlje, na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika matične države članice, zajedno sa nazivom koji odgovara odvjetničkoj struci u državi primateljici.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Zajedničko obavljanje djelatnosti</p> <p>Ako je odobreno zajedničko obavljanje djelatnosti odvjetnicima koji svoje djelatnosti obavljaju pod odgovarajućim stručnim nazivom u državi primateljici, vrijede sljedeće odredbe za odvjetnike koji žele obavljati djelatnosti pod tim stručnim nazivom ili koji su upisani kod nadležnog tijela:</p>	<p>Članak 4. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu, s Konačnim prijedlogom zakona kojim se dodaje članak 27.b.</p> <p>„Članak 27.b</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>1. Jedan ili više odvjetnika iz istog udruženja u matičnoj državi članici i koji obavljaju djelatnost u državi primateljici pod stručnim nazivom matične države mogu svoje stručne djelatnosti obavljati u podružnici ili predstavništvu svog udruženja u državi primateljici. Međutim, ako temeljna pravila kojima se uređuje takvo udruživanje u matičnoj državi nisu u skladu s temeljnim pravilima utvrđenima zakonima ili drugim propisima države primateljice, potonja pravila su mjerodavna u onoj mjeri u kojoj je pridržavanje tih pravila opravdano javnim interesom u zaštiti stranaka i trećih osoba.</p> <p>2. Svaka država članica dopustit će da dvoje ili više odvjetnika iz istog udruženja ili iste matične države članice koji na njezinom državnom području obavljaju djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje imaju pristup određenom obliku zajedničkog obavljanja djelatnosti. Ako država primateljica dopušta svojim odvjetnicima izbor između više oblika zajedničkog obavljanja djelatnosti, te iste oblike stavit će se na raspolaganje i gore navedenim odvjetnicima. Način na koji ti odvjetnici zajednički obavljaju djelatnost u državi primateljici uređuje se zakonima i drugim propisima te države.</p> <p>3. Država primateljica poduzet će mjere potrebne za dopuštanje zajedničkog obavljanja djelatnosti i među:</p> <p>(a) više odvjetnika iz različitih država članica koji obavljaju djelatnost pod stručnim nazivima iz matične zemlje;</p> <p>(b) jednom ili više odvjetnika iz točke (a) i jednom ili više odvjetnika iz države primateljice.</p>	<p>(1) Odvjetničko društvo iz države članice Europske unije ili države pristupnice Kodeksa o liberalizaciji kretanja kapitala i Kodeksa o liberalizaciji nevidljivih transakcija Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj može u Republici Hrvatskoj osnovati odvjetničko društvo.</p> <p>(2) Na osnovano odvjetničko društvo iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o odvjetničkim društvima.“</p>		
---	---	--	--

<p>Način na koji odvjetnici mogu zajednički obavljati djelatnost u državi primateljici uređuje se zakonima i drugim propisima te države.</p> <p>4. Odvjetnik koji želi obavljati djelatnost pod stručnim nazivom iz matične zemlje obavijestit će nadležno tijelo države primateljice o činjenici da je član udruženja u matičnoj državi i dostaviti sve relevantne podatke o tom udruženju.</p> <p>5. Neovisno o točkama od 1. do 4., država primateljica, ako zabranjuje odvjetnicima koji obavljaju djelatnost pod njezinim odgovarajućim stručnim nazivom, obavljanje odvjetništva u okviru udruženja u kojem neke osobe nisu članovi struke, može odbiti odvjetniku upis pod stručnim nazivom iz matične zemlje na svom državnom području u svojstvu člana njegovog udruženja. Smatra se da udruženje uključuje članove koji ne pripadaju odvjetničkoj struci ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> — je kapital udruženja u potpunosti ili djelomično u vlasti, ili — naziv, pod kojim se obavlja djelatnost, koristi, ili — ovlasti za odlučivanje u tom udruženju vrše, de facto ili de jure, <p>osobe koje nemaju status odvjetnika u smislu članka 1. stavka 2.</p> <p>Ako temeljna pravila o udruživanju odvjetnika u matičnoj državi nisu u skladu s pravilima koja vrijede u državi primateljici ili s odredbama prvog podstavka, država primateljica može se suprotstaviti otvaranju podružnice ili predstavništva na svom</p>			
---	--	--	--

<p>državnom području bez ograničenja iz točke 1.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Naziv udruženja</p> <p>Bez obzira na način na koji odvjetnici obavljaju djelatnost pod stručnim nazivima iz matične zemlje u državi primateljici, mogu koristiti naziv bilo kojeg udruženja kojem pripadaju u matičnoj državi članici.</p> <p>Država primateljica može tražiti da se, pored naziva navedenog u prvom podstavku, navede pravni oblik udruženja u matičnoj državi članici i/ili nazivi eventualnih članova udruženja koji obavljaju djelatnost u državi primateljici.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Suradnja između nadležnih tijela matične države članice i države članice primateljice i povjerljivost</p> <p>S ciljem omogućavanja primjene ove Direktive i sprječavanja pogrešne primjene odredaba iste isključivo u svrhu izbjegavanja pravila koja vrijede u državi primateljici, nadležno tijelo države primateljice i nadležno tijelo matične države članice</p>			

<p>usko surađuju i uzajamno se pomažu.</p> <p>Nadležna tijela čuvaju povjerljivost podataka koje razmjenjuju.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Određivanje nadležnih tijela</p> <p>Države članice određuju nadležna tijela ovlaštena primiti zahtjeve i donositi odluke navedene u ovoj Direktivi do 14. ožujka 2000. Te podatke dostavljaju drugim državama članicama i Komisiji.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Izvještaj Komisije</p> <p>Najkasnije u roku od deset godina od stupanja na snagu ove Direktive, Komisija Europskom Parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće o napretku u provedbi ove Direktive.</p> <p>Po obavljenim svim potrebnim savjetovanjima, tom prilikom iznosi svoje zaključke i moguće izmjene postojećeg sustava.</p>			

<p>Članak 16.</p> <p>Provedba</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 14. ožujka 2000. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine toga upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnoga prava koji donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europskih zajednica.</p>			

Članak 18. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama.			
--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>1. Ovom Direktivom određuju se opće odredbe kojima se pružateljima usluga olakšava ostvarivanje slobode poslovnog nastana te slobodno kretanje usluga uz istodobno održavanje visokog stupnja kvalitete tih usluga.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne odnosi na liberalizaciju usluga od općeg gospodarskog interesa, rezerviranih za javna ili privatna tijela, niti na privatizaciju javnih tijela koja pružaju usluge.</p> <p>3. Ova se Direktiva ne bavi ukidanjem monopola u području pružanja usluga niti potporama koje dodjeljuju države članice, a koje su obuhvaćene propisima Zajednice o tržišnom natjecanju.</p> <p>Ova Direktiva ne utječe na slobodu država članica da u skladu s pravom Zajednice same definiraju usluge koje smatraju uslugama od općeg gospodarskog interesa, načine na koje se one organiziraju i financiraju, sukladno propisima o državnoj potpori, te specifične obveze kojima podliježu.</p> <p>4. Ova Direktiva ne utječe na mjere koje se u skladu s pravom Zajednice</p>			
---	--	--	--

<p>poduzimaju na razini Zajednice ili na nacionalnoj razini radi zaštite ili promicanja kulturne ili jezične raznolikosti te pluralizma medija.</p> <p>5. Ova Direktiva ne utječe na propise iz kaznenog prava država članica. Države članice, međutim, ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga primjenom odredbi kaznenog zakona koje izričito uređuju ili utječu na pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti izbjegavajući propise predviđene u ovoj Direktivi.</p> <p>6. Ova Direktiva ne utječe na radno pravo, to jest bilo koju zakonsku ili ugovornu odredbu koja se odnosi na uvjete zapošljavanja, radne uvjete, uključujući zdravstvene i sigurnosne standarde na radnome mjestu te odnos između poslodavaca i zaposlenika, koju države članice primjenjuju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom koje je usklađeno s pravom Zajednice. Isto tako, ova Direktiva ne utječe na zakone država članica o socijalnoj sigurnosti.</p> <p>7. Ova Direktiva ne utječe na ostvarivanje temeljnih prava koja su priznata u državama članicama i zakonodavstvu Zajednice. Ona također ne utječe na pravo na pregovore, zaključivanje i provedbu kolektivnih ugovora te na industrijsku akciju u skladu</p>			
---	--	--	--

<p>s nacionalnim pravom i praksama, usklađenim s pravom Zajednice.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na usluge koje dostavljaju pružatelji s poslovnim nastanom u državi članici.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeće djelatnosti:</p> <p>(a)negospodarske usluge od općeg interesa;</p> <p>(b)financijske usluge, kao što je bankarstvo, kreditiranje, osiguranje i reosiguranje, profesionalne ili osobne mirovine, vrijednosni papiri, investicijski fondovi, plaćanja i investicijska savjetovanja, uključujući usluge navedene u Prilogu I. Direktivi 2006/48/EZ;</p> <p>(c)elektroničke komunikacijske usluge i mreže te povezane resurse i usluge, vezano uz pitanja obuhvaćena direktivama 2002/19/EZ, 2002/20/EZ, 2002/21/EZ,</p>			

<p>2002/22/EZ i 2002/58/EZ;</p> <p>(d) usluge na području prijevoza, uključujući lučke službe, koje ulaze u područje primjene glave V. Ugovora;</p> <p>(e) usluge agencija za privremeno zapošljavanje;</p> <p>(f) zdravstvene usluge bez obzira na to pružaju li ih zdravstvene ustanove, bez obzira na način na koji su organizirane i financirane na nacionalnoj razini te bez obzira na to jesu li javne ili privatne;</p> <p>(g) audiovizualne usluge, uključujući kinematografske, bez obzira na način njihovog produciranja, distribucije i prijenosa, te radijsko emitiranje;</p> <p>(h) kockanje koje uključuje stavljanje novčanog pologa u igrama na sreću, uključujući lutriju, kockanje u kasinima i klađenje;</p> <p>(i) djelatnosti povezane s izvršavanjem službenih ovlasti, kako je određeno u članku 45. Ugovora;</p> <p>(j) socijalne usluge u području stanovanja, dječje skrbi te potpore obiteljima i osobama koje trebaju trajnu ili privremenu pomoć, koje osigurava država, od nje ovlaštene pružatelji ili dobrotvorne organizacije koje je država priznala kao takve;</p> <p>(k) usluge privatnog osiguranja;</p> <p>(l) usluge javnih bilježnika i ovrhovoditelja, koji su imenovani službenim vladinim aktom.</p>			
---	--	--	--

<p>3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na područje oporezivanja.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Odnos s važećim pravom Zajednice</p> <p>1. Ako su odredbe ove Direktive u suprotnosti s odredbom nekog drugog akta Zajednice koji uređuje posebne aspekte pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u specifičnim sektorima ili za specifične struke, prednost ima odredba drugog akta Zajednice koja se primjenjuje na te specifične sektore ili struke. To uključuje:</p> <p>(a) Direktivu 96/71/EZ;</p> <p>(b) Uredbu (EEZ) br. 1408/71;</p> <p>(c) Direktivu Vijeća 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. o usklađivanju određenih odredaba predviđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama u odnosu na obavljanje djelatnosti televizijskog emitiranja (23);</p> <p>(d) Direktivu 2005/36/EZ.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne odnosi na propise</p>			

<p>međunarodnog privatnog prava, a posebno na one koji se primjenjuju u pogledu ugovornih ili izvanugovornih obveza, uključujući one koji jamče zaštitu potrošača, osiguranu propisima o zaštiti potrošača u zakonima na snazi u njihovoj državi članici.</p> <p>3. Države članice primjenjuju odredbe iz ove Direktive u skladu s propisima Ugovora o pravu poslovnog nastana i slobodnom kretanju usluga.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Definicije</p> <p>U smislu ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „usluga” je svaka samostalna gospodarska djelatnost koja se obično obavlja za naknadu, kako je spomenuto u članku 50. Ugovora;</p> <p>2. „pružatelj” je svaka fizička osoba koja je državljanin države članice ili svaka pravna osoba, sukladno članku 48. Ugovora, s poslovnim nastanom u državi članici, koja nudi ili pruža uslugu;</p> <p>3. „primatelj” je svaka fizička osoba koja je državljanin države članice ili koja koristi prava dodijeljena aktima Zajednice, ili svaka pravna osoba, sukladno članku</p>			

<p>48. Ugovora, s poslovnim nastanom u državi članici, koja koristi ili želi koristiti uslugu u profesionalne ili neprofesionalne svrhe;</p> <p>4. „država članica poslovnog nastana” je država članica na čijem državnom području pružatelj dotične usluge ima poslovni nastan;</p> <p>5. „poslovni nastan” je stvarno izvođenje gospodarske djelatnosti, kako je navedeno u članku 43. Ugovora, od strane pružatelja usluga u neodređenom vremenskom razdoblju i sa stalnom infrastrukturom gdje se stvarno obavlja djelatnost pružanja usluga;</p> <p>6. „sustav ovlašćivanja” je svaki postupak koji pružatelj ili primatelj mora slijediti da bi od nadležnog tijela dobio službenu ili implicitnu odluku o pristupu ili izvođenju uslužne djelatnosti;</p> <p>7. „zahtjev” je svaka obveza, zabrana, uvjet ili ograničenje koje je predviđeno zakonima ili drugim propisima država članica ili koje proizlazi iz sudske prakse, upravne prakse, propisa profesionalnih tijela ili kolektivnih pravila strukovnih udruženja ili drugih profesionalnih organizacija, usvojenih pri izvođenju svoje pravne nezavisnosti; propisi utvrđeni u kolektivnim ugovorima sklopljenim između socijalnih partnera se kao takvi ne smatraju zahtjevima u smislu ove Direktive;</p>			
---	--	--	--

<p>8. „prevladavajući razlozi od društvenog interesa” su razlozi koji su kao takvi priznati u sudskoj praksi Suda, a uključuju sljedeće razloge: javni red, javnu sigurnost, javnu zaštitu, javno zdravlje, očuvanje financijske ravnoteže sustava socijalne sigurnosti, zaštitu potrošača, primatelja usluga i radnika, poštene poslovne transakcije, borbu protiv prijevara, zaštitu okoliša i urbanog okoliša, zdravlje životinja, intelektualno vlasništvo, očuvanje nacionalne povijesne i umjetničke baštine, ciljeve socijalne i kulturne politike;</p> <p>9. „nadležno tijelo” je svako tijelo ili ustanova koja nadzire ili regulira uslužne djelatnosti u državi članici, a posebno uključuje upravne organe, uključujući sudove kao takve, profesionalna tijela i strukovne udruge ili druge profesionalne organizacije koje u okviru svoje pravne autonomije kolektivno uređuju pristup ili izvođenje uslužnih djelatnosti;</p> <p>10. „država članica u kojoj se pruža usluga” je država članica u kojoj pružatelj s poslovnim nastanom u drugoj državi članici pruža uslugu;</p> <p>11. „regulirana struka” je profesionalna aktivnost ili skupina profesionalnih aktivnosti iz članka 3. stavka 1. točke (a) Direktive 2005/36/EZ;</p> <p>12. „poslovna komunikacija” je svaka vrsta</p>			
---	--	--	--

<p>komunikacije koja je namijenjena neposrednom ili posrednom promicanju robe, usluga ili imidža poduzeća, organizacije ili osobe koja obavlja trgovačku, industrijsku ili obrtničku djelatnost ili aktivnosti propisane u okviru određene struke. Sljedeće aktivnosti same po sebi ne predstavljaju poslovne komunikacije:</p> <p>(a) davanje informacija koje omogućavaju izravni pristup djelatnosti poduzeća, organizacija ili osoba, što posebno uključuje naziv domene ili adresu elektronske pošte;</p> <p>(b) komunikacije u vezi s robama, uslugama ili imidžom poduzeća, organizacije ili osobe, koje su pribavljene neovisno, a posebno kada se pružaju bez financijske naknade.</p>			
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>ADMINISTRATIVNO POJEDNOSTAVLJENJE</p> <p>Članak 5.</p> <p>Pojednostavljenje postupaka</p> <p>1. Države članice ispituju postupke i formalnosti koje se koriste za pristup uslužnoj djelatnosti i njezino izvođenje.</p>			

<p>Ako postupci i formalnosti, ispitani sukladno ovom stavku, nisu dovoljno jednostavni, države članice ih pojednostavljaju.</p> <p>2. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2., Komisija može uvesti usklađene obrasce na razini Zajednice. Oni će biti jednakovrijedni potvrdama, atestima ili drugoj zatraženoj dokumentaciji pružatelja.</p> <p>3. Ako države članice zahtijevaju od pružatelja ili primatelja da dostave potvrdu, atest ili neki drugi dokument koji dokazuje da je zahtjev ispunjen, one prihvataju svaki dokument iz druge države članice koji služi jednakoj svrsi ili iz kojeg je jasno da je dotični zahtjev ispunjen. Ne smiju zahtijevati da se dokument iz druge države članice dostavi u originalnom obliku ili kao ovjerena kopija ili prijevod, osim u slučajevima predviđenim u drugim aktima Zajednice ili ako je takav zahtjev opravdan prevladavajućim razlogom od društvenog interesa, koji uključuje javni red i sigurnost.</p> <p>Prvi podstavak ne utječe na pravo država članica da zahtijevaju neovjerene prijevode dokumenata na jedan od svojih službenih jezika.</p>			
---	--	--	--

<p>4. Stavak 3. se ne primjenjuje na dokumente koji su navedeni u članku 7. stavku 2. i članku 50. Direktive 2005/36/EZ, članku 45. stavku 3., člancima 46., 49. i 50. Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (24), članku 3. stavku 2. Direktive 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija (25), Prvoj direktivi Vijeća 68/151/EEZ od 9. ožujka 1968. o usklađivanju zaštitnih mjera koje su radi zaštite interesa njihovih članova i drugih predviđene u državama članicama za društva u smislu članka 58. stavka 2. Ugovora, a s ciljem izjednačavanja takvih zaštitnih mjera u čitavoj Zajednici (26), te Jedanaestoj direktivi Vijeća 89/666/EEZ od 21. prosinca 1989. o zahtjevima objavljivanja podataka u vezi s podružnicama koje su u nekoj državi članici otvorile određene vrste trgovačkih društava na koje se primjenjuje pravo druge države (27).</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 6.</p> <p>Jedinstvene kontaktne točke</p> <p>1. Države članice osiguravaju da na jedinstvenim kontaktnim točkama pružatelji usluga mogu obaviti sljedeće postupke i formalnosti:</p> <p>(a) sve postupke i formalnosti koji su potrebni za pristup njihovim uslužnim djelatnostima, a posebno sve izjave, prijave ili zahtjeve potrebne za dobivanje ovlaštenja nadležnih tijela, uključujući zahtjev za unos u registar, popis ili bazu podataka ili za registraciju kod profesionalnog tijela ili udruženja;</p> <p>(b) sve zahtjeve za ovlaštenje, potrebne za izvođenje uslužnih djelatnosti.</p> <p>2. Uspostava jedinstvenih kontaktnih točaka ne dovodi u pitanje raspodjelu funkcija i ovlasti između tijela u okviru nacionalnih sustava.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 7.</p> <p>Pravo na informacije</p> <p>1. Države članice osiguravaju da preko jedinstvenih kontaktnih točaka pružatelji i primatelji mogu lako doći do sljedećih informacija:</p> <p>(a) zahtjeva koji se primjenjuju na pružatelje s poslovnim nastanom na njihovom državnom području, a posebno u vezi s postupcima i formalnostima koji se moraju obaviti za pristup i izvođenje uslužnih djelatnosti;</p> <p>(b) kontaktnih podataka putem kojih se mogu izravno kontaktirati nadležna tijela, uključujući pojedinosti o tijelima koja su odgovorna za pitanja u vezi s izvođenjem uslužnih djelatnosti;</p> <p>(c) informacija o načinima i uvjetima pristupa javnim registrima i bazama podataka o pružateljima i uslugama;</p> <p>(d) izvanrednih pravnih lijekova koji su obično dostupni u slučaju spora između nadležnih tijela i pružatelja ili primatelja, između pružatelja i primatelja ili između pružatelja;</p> <p>(e) kontaktnih podataka udruženja ili organizacija, pored nadležnih tijela, od kojih pružatelji ili primatelji mogu dobiti praktičnu pomoć.</p>			
--	--	--	--

<p>2. Države članice osiguravaju da pružatelji i primatelji usluga mogu, na vlastiti zahtjev, od nadležnih tijela dobiti pomoć koja se sastoji od informacija o načinu na koji se zahtjevi iz stavka 1. točke (a) obično tumače i primjenjuju. Takav savjet, prema potrebi, uključuje jednostavne postupne upute. Informacije se dostavljaju koristeći jednostavni i razumljivi jezik.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da su informacije i pomoć iz stavaka 1. i 2. jasne i nedvoznačne, lako dostupne na daljinu i putem elektroničkih sredstava te da se redovito ažuriraju.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da jedinstvene kontaktne točke i nadležna tijela što brže odgovore na svaki zahtjev za informacijom ili pomoći iz stavaka 1. i 2. te da u slučaju nepravilnog ili neutemeljenog zahtjeva o tome odmah obavijeste podnositelja zahtjeva.</p> <p>5. Države članice i Komisija poduzimaju prateće mjere da bi potakle jedinstvene kontaktne točke da informacije predviđene u ovom članku pružaju i na drugim jezicima Zajednice. To ne utječe na zakone država članica o uporabi jezika.</p> <p>6. Obveza nadležnih tijela da pomažu</p>			
---	--	--	--

<p>pružateljima i primateljima usluga ne podrazumijeva pružanje pravnog savjeta u pojedinačnim slučajevima, nego se odnosi isključivo na opće informacije o načinu na koji se zahtjevi obično tumače i primjenjuju.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Postupci elektroničkim putem</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se svi postupci i formalnosti vezani uz pristup i izvođenje uslužne djelatnosti mogu lako ispuniti na daljinu i elektroničkim putem preko pripadajuće jedinstvene kontaktne točke i pri odgovarajućem nadležnom tijelu.</p> <p>2. Stavak 1. ne odnosi se na pregled prostorija u kojima se pruža usluga niti na pregled opreme koju koristi pružatelj usluge kao ni na fizičko ispitivanje sposobnosti ili osobnog integriteta pružatelja usluga ili njegovog odgovornog osoblja.</p> <p>3. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2., Komisija usvaja detaljne propise za provođenje stavka 1. iz ovog članka radi lakše interoperabilnosti informatičkih sustava i korištenja elektroničkih postupaka između država</p>			

<p>članica, uzimajući u obzir zajedničke norme na razini Zajednice.</p>			
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>SLOBODA POSLOVNOG NASTANA ZA PRUŽATELJE USLUGA</p> <p>ODJELJAK 1.</p> <p>Ovlaštenja</p> <p>Članak 9.</p> <p>Sustavi ovlašćivanja</p> <p>1. Pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti ne podliježe sustavu ovlašćivanja, osim ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) sustav ovlašćivanja nije diskriminirajući u odnosu na dotičnog pružatelja;</p> <p>(b) potreba za sustavom ovlašćivanja opravdava se prevladavajućim razlogom od društvenog interesa;</p> <p>(c) postavljeni cilj ne može se ostvariti manje strožim mjerama, a posebno</p>			

<p>zato što provođenje naknadne inspekcije ne bi bilo stvarno učinkovito jer je prekasno.</p> <p>2. U izvješću iz članka 39. stavka 1. države članice navode i obrazlažu svoje sustave ovlašćivanja pokazujući njihovu usklađenost sa stavkom 1. ovog članka.</p> <p>3. Ovaj se odjeljak ne odnosi na one aspekte sustava ovlašćivanja koje izravno ili neizravno uređuju drugi akti Zajednice.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Uvjeti za dodjelu ovlaštenja</p> <p>1. Sustavi ovlašćivanja temelje se na kriterijima koji sprečavaju nadležna tijela da samovoljno izvršavaju svoje ovlasti ocjenjivanja.</p> <p>2. Kriteriji iz stavka 1. su:</p> <p>(a) nediskriminirajući;</p> <p>(b) opravdani prevladavajućim razlogom vezanim uz javni interes;</p> <p>(c) proporcionalni odgovarajućem cilju od javnog interesa;</p> <p>(d) jasni i nedvoznačni;</p> <p>(e) objektivni;</p> <p>(f) prethodno objavljeni;</p> <p>(g) transparentni i dostupni.</p>			

3. Uvjeti za dodjelu ovlaštenja za novi poslovni nastan ne udvostručuju zahtjeve i kontrole koji su istovrijedni ili bitno usporedivi s obzirom na njihovu svrhu te kojima je pružatelj već bio podvrgnut u drugoj ili istoj državi članici. Kontaktne točke iz članka 28. stavka 2. i pružatelj usluge pomažu nadležnom tijelu dostavljajući sve potrebne informacije u vezi s tim zahtjevima.

4. Ovo ovlaštenje pružatelju dopušta pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na cijelom državnom području, uključujući osnivanje agencija, društava kćeri, podružnica ili ureda, osim ako novo ovlaštenje za svaki poslovni nastan ili ograničenje ovlaštenja na određeni dio državnog područja nije opravdano prevladavajućim razlogom koji se odnosi na društveni interes.

5. Ovlaštenje se izdaje čim se odgovarajućim ispitivanjem utvrdi da su zadovoljeni uvjeti za ovlašćivanje.

6. Osim u slučaju dodjele ovlaštenja, svaka odluka nadležnih tijela, uključujući odbijanje ili ukidanje ovlaštenja, mora se u cijelosti obrazložiti i može biti predmet spora pred sudom ili drugim organima za pritužbe.

<p>7. Ovaj članak ne dovodi u pitanje raspodjelu nadležnosti, na lokalnoj ili regionalnoj razini, tijela država članica za dodjelu ovlaštenja.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Trajanje ovlaštenja</p> <p>1. Ovlaštenje koje se dodjeljuje pružatelju ne smije biti vremenski ograničeno, osim ako:</p> <p>(a) se ovlaštenje automatski produljuje ili ako podliježe isključivo trajnom ispunjavanju zahtjeva;</p> <p>(b) je broj raspoloživih ovlaštenja ograničen zbog prevladavajućeg razloga od javnog interesa;</p> <p>ili</p> <p>(c) ako se vremensko ograničenje ovlaštenja može opravdati prevladavajućim razlogom od javnog interesa.</p> <p>2. Stavak 1. ne odnosi se na najdulje razdoblje u kojem pružatelj mora stvarno započeti svoju djelatnost nakon što dobije ovlaštenje.</p>			

<p>3. Države članice zahtijevaju od pružatelja da pripadajuću kontaktnu točku iz članka 6. obavijesti o sljedećim promjenama:</p> <p>(a)osnivanju društva kćeri čije djelatnosti ulaze u područje primjene sustava ovlašćivanja;</p> <p>(b)promjeni njegova položaja, zbog čega više nisu ispunjeni uvjeti za dobivanje ovlaštenja.</p> <p>4. Ovaj članak ne dovodi u pitanje mogućnost država članica da opozovu ovlaštenja, ako više nisu ispunjeni potrebni uvjeti.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Odabir između više kandidata</p> <p>1. Ako je broj raspoloživih ovlaštenja za danu djelatnost ograničen zbog oskudice prirodnih izvora ili tehničkih mogućnosti, države članice primjenjuju takav postupak odabira potencijalnih kandidata koji u potpunosti jamči nepristranost i transparentnost, što posebno uključuje prikladnu obavijest o pokretanju, provođenju i dovršenju postupka.</p> <p>2. U slučajevima iz stavka 1. ovlaštenje mora imati odgovarajuće vremensko ograničenje i ne smije biti predmet</p>			

<p>automatskog produljenja, a pružatelju kojem je upravo isteklo ovlaštenje ili bilo kojoj drugoj osobi koja je posebno povezana s tim pružateljem ne smije davati nikakvu prednost.</p> <p>3. Sukladno stavku 1. te člancima 9. i 10., prilikom utvrđivanja pravila za postupak odabira kandidata, države članice uzimaju u obzir javno zdravlje, ciljeve socijalne politike, zdravlje i sigurnost zaposlenika i samozaposlenih osoba, zaštitu okoliša, očuvanje kulturne baštine i druge prevladavajuće razloge vezane uz društveni interes, u skladu s pravom Zajednice.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Postupci ovlašćivanja</p> <p>1. Postupci i formalnosti ovlašćivanja su jasni i unaprijed objavljeni, a podnositeljima zahtjeva moraju zajamčiti objektivno i nepristrano rješavanje njihovih zahtjeva.</p> <p>2. Postupci i formalnosti ovlašćivanja nemaju učinak odvratanja i nepotrebno ne kompliciraju ili odlažu dostavu usluge. Oni su lako dostupni, a svi troškovi koje podnositelji zahtjeva snose tijekom postupka su razumni i proporcionalni</p>			

<p>troškovima dotičnog postupka ovlašćivanja koje ne prekoračuju.</p> <p>3. Postupci i formalnosti ovlašćivanja podnositeljima zahtjeva jamče da će njihovi zahtjevi biti obrađeni što je prije moguće i, u svakom slučaju, u unaprijed određenom i objavljenom, razumnom roku. Taj rok započinje u trenutku kada se dostavi sva dokumentacija. Nadležno tijelo može jedanput produljiti spomenuti rok za određeno vremensko razdoblje, ako to opravdava složenost predmeta. Produljenje i trajanje tog roka treba se propisno obrazložiti i dojaviti podnositelju zahtjeva prije isteka prvotnog roka.</p> <p>4. Ako se u određenom roku, koji može biti produljen u skladu sa stavkom 3., ne dobije odgovor, ovlaštenje se smatra izdanim. Međutim, mogu se predvidjeti drugačija rješenja, ako je to opravdano prevladavajućim razlozima od društvenog interesa, uključujući zakoniti interes trećih strana.</p> <p>5. Za sve se zahtjeve u najkraćem roku potvrđuje prijem. U takvoj se potvrdi navodi sljedeće:</p> <p>(a) rok naveden u stavku 3.;</p> <p>(b) izvanredni pravni lijekovi na raspolaganju;</p>			
---	--	--	--

<p>(c)ako je potrebno, izjava da se u nedostatku odgovora u navedenom roku ovlaštenje smatra izdanim.</p> <p>6. U slučaju nepotpunog zahtjeva podnositelja se što prije obavješćuje da dostavi dodatnu dokumentaciju kao i o mogućim posljedicama na trajanje roka spomenutog u stavku 3.</p> <p>7. Ako se zahtjev odbaci zbog neusklađenosti sa zahtijevanim postupcima ili formalnostima, podnositelja se što prije obavješćuje o takvom odbacivanju.</p>			
<p>ODJELJAK 2.</p> <p>Zahtjevi koji su predmet zabrane ili ocjenjivanja</p> <p>Članak 14.</p> <p>Zabranjeni zahtjevi</p> <p>Države članice ne uvjetuju pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području ispunjavanjem sljedećih zahtjeva:</p> <p>1. diskriminirajućih zahtjeva koji se izravno ili neizravno temelje na državljanstvu ili, u slučaju poduzeća, mjestu registriranog sjedišta, što</p>	<p>Članak 4. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu, s Konačnim prijedlogom zakona kojim se dodaje članak 27.b.</p> <p>„Članak 27.b</p> <p>(1) Odvjetničko društvo iz države članice Europske unije ili države pristupnice Kodeksa o liberalizaciji kretanja kapitala i Kodeksa o liberalizaciji nevidljivih transakcija Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj može u Republici Hrvatskoj osnovati odvjetničko</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>posebno uključuje:</p> <p>(a) zahtjeve vezane uz državljanstvo pružatelja usluge, njegovog osoblja, imatelja poslovnog udjela ili članova uprave ili nadzornih tijela;</p> <p>(b) zahtjev da pružatelj usluge, njegovo osoblje, imatelji poslovnog udjela ili članovi uprave ili nadzornih tijela imaju boravište na njihovom državnom području;</p> <p>2. zabrane poslovnog nastana u više država članica, upisa u registre ili članstva u profesionalnim tijelima ili udruženjima u više država članica;</p> <p>3. ograničenja slobode pružatelja usluga da odabere između glavnog ili sekundarnog poslovnog nastana, a posebno obveze da pružatelj ima svoj glavni poslovni nastan na njihovom državnom području, ili ograničenja slobodnog odabira između poslovnog nastana u obliku agencije, podružnice ili društva kćeri;</p> <p>4. uvjeta uzajamnosti s državom članicom u kojoj pružatelj već ima poslovni nastan, osim u slučaju uvjeta uzajamnosti predviđenih u aktima Zajednice o energiji;</p> <p>5. primjene ekonomskog ispitivanja na svaki pojedinačni slučaj, čime se ovlašćivanje uvjetuje dokazivanjem postojanja ekonomske potrebe ili potražnje na tržištu, ocjenom</p>	<p>društvo.</p> <p>(2) Na osnovano odvjetničko društvo iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o odvjetničkim društvima.“.</p>		
--	--	--	--

<p>potencijalnih ili trenutačnih ekonomskih učinaka djelatnosti ili ocjenom primjerenosti djelatnosti s obzirom na ciljeve gospodarskog planiranja koje određuje nadležno tijelo; ova se zabrana ne odnosi na zahtjeve planiranja koji nisu usmjereni na ekonomske ciljeve, ali koji su u funkciji prevladavajućih razloga od javnog interesa;</p> <p>6.izravnog ili neizravnog uključivanja konkurentnih operatora, također i u okviru savjetodavnih tijela, prilikom ovlašćivanja ili usvajanja drugih odluka nadležnih tijela, osim profesionalnih tijela i udruženja ili drugih organizacija koje djeluju u svojstvu nadležnog tijela; ova se zabrana ne odnosi na savjetovanja s organizacijama, kao što su gospodarske komore ili socijalni partneri, o pitanjima koja nisu vezana uz pojedinačne zahtjeve za ovlaštenja, ili na savjetovanje sa širom javnosti;</p> <p>7.obveze pružanja ili sudjelovanja u financijskom jamstvu ili zaključivanja osiguranja kod pružatelja ili tijela s poslovnim nastanom na njihovom državnom području. To ne utječe na mogućnost država članica da zahtijevaju osiguranje ili financijsko jamstvo kao takvo i ne utječe na zahtjeve u vezi sa sudjelovanjem u zajedničkom obaveznom osiguranju, na primjer za članove profesionalnih tijela ili</p>			
---	--	--	--

<p>organizacija;</p> <p>8.obveze prethodne registracije, za dano razdoblje, u registrima koji se vode na njihovom državnom području ili obveze prethodnog izvođenja djelatnosti za dano razdoblje na njihovom državnom području.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Zahtjevi koji se trebaju ocijeniti</p> <p>1. Države članice ispituju predviđa li njihov pravni sustav neki od zahtjeva iz stavka 2. i osiguravaju da su svi takvi zahtjevi usklađeni s uvjetima iz stavka 3. Države članice prilagođavaju svoje zakone i druge propise da bi se uskladili s tim uvjetima.</p> <p>2. Države članice ispituju je li u njihovom pravnom sustavu pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti uvjetovano ispunjavanjem nekih od sljedećih nediskriminirajućih zahtjeva:</p> <p>(a)kvantitativnih ili teritorijalnih ograničenja, a posebno u obliku granica koje se utvrđuju s obzirom na populaciju ili minimalnu geografsku udaljenost između pružatelja usluga;</p> <p>(b)obveze da pružatelj usluge ima posebni pravni oblik;</p> <p>(c)zahtjeva koji se odnose na dioničarstvo</p>	<p>Članak 1. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odvjetništvu, s Konačnim prijedlogom zakona kojim se u članku 4. važećeg Zakona o odvjetništvu briše stavak 2. kojim je propisano da odvjetnik može istodobno obavljati odvjetničku službu samo u jednom od organizacijskih oblika obavljanja odvjetništva.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>poduzeća;</p> <p>(d) zahtjeva, osim onih koji se odnose na pitanja obuhvaćena Direktivom 2005/36/EZ ili predviđenih u drugim aktima Zajednice, koji određenim pružateljima osiguravaju pristup dotičnoj uslužnoj djelatnosti zbog njezine specifične prirode;</p> <p>(e) zabrane više od jednog poslovnog nastana na državnom području iste države;</p> <p>(f) zahtjeva kojima se određuje najmanji broj zaposlenika;</p> <p>(g) fiksnih najnižih i/ili najviših tarifa s kojima se pružatelj usluge mora uskladiti;</p> <p>(h) obveze pružatelja da zajedno sa svojom uslugom dostavlja i druge specifične usluge.</p> <p>3. Države članice provjeravaju da zahtjevi iz stavka 2. ispunjavaju sljedeće uvjete:</p> <p>(a) nediskriminacije: zahtjevi ne smiju biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti mjesto registriranog sjedišta za poduzeća;</p> <p>(b) nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani prevladavajućim razlogom od društvenog interesa;</p> <p>(c) proporcionalnosti: zahtjevi moraju biti prikladni za sigurno ispunjenje postavljenog cilja; ne smiju prekoračiti</p>			
---	--	--	--

<p>ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja i nije ih moguće zamijeniti drugim, manje strožim mjerama kojima se postiže isti rezultat.</p> <p>4. Stavci 1., 2. i 3. primjenjuju se na zakonodavstvo u području usluga od općeg gospodarskog interesa u onoj mjeri u kojoj primjena tih stavaka ne ometa pravno ili stvarno izvršavanje posebne zadaće koja im je povjerena.</p> <p>5. U izvješću o međusobnom ocjenjivanju, predviđenom u članku 39. stavku 1., države članice navode sljedeće:</p> <p>(a) zahtjeve koje namjeravaju zadržati te razloge na temelju kojih smatraju da ti zahtjevi ispunjavaju uvjete iz stavka 3.;</p> <p>(b) zahtjeve koji su ukinuti ili ublaženi.</p> <p>6. Od 28. prosinca 2006. države članice ne smiju uvesti ni jedan novi zahtjev sličan onima iz stavka 2., osim ako spomenuti zahtjev ispunjava uvjete iz stavka 3.</p> <p>7. Države članice obavješćuju Komisiju o svim novim zakonima i drugim propisima u kojima se određuju zahtjevi iz stavka 6. zajedno s obrazloženjem tih zahtjeva. Komisija dostavlja obavijest drugim državama članicama o dotičnim odredbama. Takva obavijest ne smije</p>			
---	--	--	--

<p>spriječiti države članice da usvoje takve odredbe.</p> <p>U roku od tri mjeseca od datuma prijema obavijesti Komisija ispituje usklađenost novih zahtjeva s pravom Zajednice i, prema potrebi, usvaja odluku kojom od dotične države članice zahtijeva da se suzdrži od njihova usvajanja ili da ih ukine.</p> <p>Dostavom obavijesti o nacrtu nacionalnog zakona u skladu s Direktivom 98/34/EZ ispunjava se obveza izvješćivanja predviđena u ovoj Direktivi.</p>			
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>SLOBODNO KRETANJE USLUGA</p> <p>ODJELJAK 1.</p> <p>Sloboda pružanja usluga i povezana odstupanja</p> <p>Članak 16.</p> <p>Sloboda pružanja usluga</p> <p>1. Države članice poštuju pravo pružatelja usluga da djeluju u državi članici u kojoj nemaju poslovni nastan.</p> <p>Država članica u kojoj se pruža usluga</p>			

<p>osigurava slobodni pristup i slobodno izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području.</p> <p>Države članice ne smiju uvjetovati pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području ispunjavanjem nekog zahtjeva koji ne poštuje sljedeća načela:</p> <p>(a) nediskriminacije: zahtjev ne smije biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti, u slučaju pravnih osoba, državu članicu poslovnog nastana;</p> <p>(b) nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani razlozima javnog reda, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša;</p> <p>(c) proporcionalnosti: zahtjev mora biti prikladan za ispunjenje postavljenog cilja i ne smije prekoračiti ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja.</p> <p>2. Države članice ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga, ako pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici, namećući neki od sljedećih zahtjeva:</p> <p>(a) obvezu da pružatelj ima poslovni nastan na njihovom državnom području;</p> <p>(b) obvezu da pružatelj dobije ovlaštenje od njihovih nadležnih tijela, uključujući</p>			
--	--	--	--

<p>unos u registar ili registraciju kod profesionalnog tijela ili udruženja na njihovom državnom području, osim u slučajevima predviđenim u ovoj Direktivi ili drugim aktima prava Zajednice;</p> <p>(c) zabranu da pružatelj uspostavi neki oblik ili vrstu infrastrukture na njihovom državnom području, uključujući ured ili kancelariju potrebnu za dostavljanje navedenih usluga;</p> <p>(d) primjenu specifičnih ugovornih sporazuma između pružatelja i primatelja, kojima se samozaposlenim osobama sprečava ili ograničava pružanje usluga;</p> <p>(e) obvezu pružatelja da posjeduje posebni identifikacijski dokument, izdan od njihovih nadležnih tijela, koji je potreban za izvođenje uslužne djelatnosti;</p> <p>(f) zahtjeve koji utječu na uporabu opreme i materijala koji čine sastavni dio dostavljene usluge, osim opreme i materijala potrebnih za osiguranje zdravstvenih i sigurnosnih standarda na radnome mjestu;</p> <p>(g) ograničenja slobode pružanja usluga iz članka 19.</p> <p>3. Državi članici u koju se pružatelj preseli nije zabranjeno uvođenje zahtjeva u pogledu pružanja uslužne djelatnosti,</p>			
---	--	--	--

<p>ako su ti zahtjevi opravdani razlozima javnog reda, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša te usklađeni sa stavkom 1. Toj se državi članici također ne zabranjuje da u skladu s pravom Zajednice primijeni svoje propise o uvjetima zapošljavanja uključujući one predviđene u kolektivnim sporazumima.</p> <p>4. Nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima na razini Zajednice, Komisija do 28. prosinca 2011. Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće o primjeni ovog članka, u kojem razmatra potrebu za predlaganjem mjera za usklađivanje u pogledu uslužnih djelatnosti iz ove Direktive.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Dodatna odstupanja od slobode pružanja usluga</p> <p>Članak 16. ne primjenjuje se na:</p> <p>1.usluge od općeg gospodarskog interesa koje se pružaju u drugoj državi članici, između ostalog:</p> <p>(a)u poštanskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg</p>			

<p>tržišta poštanskih usluga Zajednice i poboljšanje kvalitete usluge (28);</p> <p>(b)u elektroenergetskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 2003/54/EZ (29) Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električnom energijom;</p> <p>(c)u plinskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 2003/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima unutarnjeg tržišta prirodnog plina (30);</p> <p>(d)usluge distribucije i opskrbe vodom te usluge za tretiranje otpadnih voda;</p> <p>(e) usluge gospodarenja otpadom;</p> <p>2. pitanja iz Direktive 96/71/EZ;</p> <p>3.pitanja iz Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka (31);</p> <p>4.pitanja iz Direktive Vijeća 77/249/EEZ od 22. ožujka 1997. o učinkovitom ostvarivanju slobode pružanja odvjetničkih usluga (32);</p> <p>5.aktivnosti sudskog istjerivanja dugova;</p> <p>6.pitanja iz glave II. Direktive 2005/36/EZ te zahtjeve države članice u kojoj se pruža usluga, kojima se obavljanje djelatnosti ograničava na</p>			
--	--	--	--

<p>određenu struku;</p> <p>7.pitanja iz Uredbe (EEZ) br. 1408/71;</p> <p>8.što se tiče administrativnih formalnosti u vezi sa slobodnim kretanjem osoba i njihovim stalnim boravištem, pitanja iz odredbi Direktive 2004/38/EZ kojom se utvrđuju administrativne formalnosti nadležnih tijela države članice u kojoj se pruža usluga, koje su korisnici dužni ispuniti;</p> <p>9.što se tiče državljana trećih zemalja koji putuju u drugu državu članicu radi pružanja usluge, mogućnost država članica da od državljana trećih zemalja, koji nisu obuhvaćeni režimom međusobnog priznavanja iz članka 21. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (33), zahtijevaju vizu ili boravišnu dozvolu ili mogućnost da od državljana trećih zemalja zahtijevaju da se u trenutku svog ulaska ili nakon ulaska prijave nadležnom tijelu države članice u kojoj se pruža usluga;</p> <p>10.u vezi s pošiljkama otpada, pitanja iz Uredbe Vijeća (EEZ) br. 259/93 od 1. veljače 1993. o nadzoru i kontroli pošiljaka otpada koje se otpremaju unutar Europske zajednice, ulaze u nju ili iz nje izlaze (34);</p> <p>11.autorska i srodna prava te prava iz Direktive Vijeća 87/54/EEZ od 16. prosinca 1986. o pravnoj zaštiti</p>			
---	--	--	--

<p>topografija poluvodičkih proizvoda (35) i Direktive 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka (36) te prava industrijskog vlasništva;</p> <p>12.akte koji po zakonu zahtijevaju sudjelovanje javnog bilježnika;</p> <p>13.pitanja iz Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o obveznim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja (37);</p> <p>14.registraciju vozila zakupljenih u drugoj državi članici;</p> <p>15.odredbe koje se odnose na ugovorne i izvanugovorne obveze, uključujući vrstu ugovora, koje se određuju u skladu s propisima međunarodnog privatnog prava.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Odstupanja u pojedinačnim slučajevima</p> <p>1. Odstupajući od članka 16. i isključivo u izvanrednim okolnostima država članica može, u odnosu na pružatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, poduzeti mjere vezane uz sigurnost usluga.</p> <p>2. Mjere predviđene u stavku 1. mogu se poduzeti jedino ako se poštuje postupak</p>			

<p>uzajamne pomoći iz članka 35. te ispune sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) nacionalne odredbe, u skladu s kojima je poduzeta mjera, nisu usklađene na razini Zajednice u području sigurnosti usluga;</p> <p>(b) mjere predviđaju viši stupanj zaštite primatelja nego što to predviđaju mjere koje poduzima država članica poslovnog nastana u skladu sa svojim nacionalnim odredbama;</p> <p>(c) država članica poslovnog nastana nije poduzela nikakve mjere ili su poduzete mjere nedostatne u usporedbi s onima iz članka 35. stavka 2.;</p> <p>(d) mjere su proporcionalne.</p> <p>3. Stavci 1. i 2. ne dovode u pitanje odredbe, predviđene u aktima Zajednice, koje jamče slobodu pružanja usluga ili dopuštaju odstupanja od te slobode.</p>			
<p>ODJELJAK 2.</p> <p>Prava primatelja usluga</p> <p>Članak 19.</p> <p>Zabranjena ograničenja</p> <p>Države članice ne smiju primatelju postaviti zahtjeve koji ograničavaju korištenje usluga pružatelja s poslovnim</p>			

<p>nastanom u drugoj državi članici, a posebno sljedeće zahtjeve:</p> <p>(a) obvezu da pribavi ovlaštenje od nadležnih tijela ili da podnese izjavu pri takvim tijelima;</p> <p>(b) diskriminirajuća ograničenja dodjele financijske pomoći na temelju činjenice da pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici ili zbog lokacije mjesta na kojem se pružaju usluge.</p>			
<p>Članak 20.</p> <p>Nediskriminacija</p> <p>1. Države članice osiguravaju da primatelj usluge ne podliježe diskriminirajućim zahtjevima na temelju svog državljanstva ili mjesta boravišta.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da opći uvjeti pristupa usluzi, koje pružatelj stavlja na raspolaganje široj javnosti, ne sadrže diskriminirajuće odredbe s obzirom na državljanstvo ili mjesto boravišta primatelja, ali ne isključuju mogućnost da se predvide različiti uvjeti pristupa ako su te razlike izravno opravdane objektivnim kriterijima.</p>			

<p>Članak 21.</p> <p>Pomoć primateljima usluga</p> <p>1. Države članice osiguravaju da u državi članici svog boravišta primatelji usluga mogu dobiti sljedeće informacije:</p> <p>(a)informacije o zahtjevima koji se primjenjuju u drugim državama članicama u vezi s pristupom i izvođenjem uslužnih djelatnosti, a posebno onih vezanih uz zaštitu potrošača;</p> <p>(b)opće informacije o izvanrednim pravnim lijekovima na raspolaganju u slučaju spora između pružatelja i primatelja usluge;</p> <p>(c)kontaktne podatke udruženja ili organizacija, uključujući Europsku mrežu centara za zaštitu potrošača, od kojih pružatelji ili primatelji usluga mogu dobiti praktičnu pomoć.</p> <p>Savjet nadležnih tijela, prema potrebi, uključuje jednostavne i postupne upute. Pomoć i informacije moraju biti jasne i nedvoznačne, lako dostupne na daljinu, uključujući putem elektroničkih sredstava, te redovito ažurirane.</p> <p>2. Odgovornost za izvođenje zadaće iz stavka 1. države članice mogu prenijeti na jedinstvene kontaktne točke ili na druga</p>			
--	--	--	--

<p>tijela, kao što su centri iz Europske mreže centara za zaštitu potrošača, udruženja potrošača ili Europski informacijski centri.</p> <p>Države članice Komisiji dostavljaju nazive i kontaktne podatke imenovanih tijela. Komisija ih prosljeđuje svim državama članicama.</p> <p>3. Radi zadovoljavanja zahtjeva iz stavaka 1. i 2. tijelo kojem se obrati primatelj usluge prema potrebi kontaktira relevantno tijelo dotične države članice. U najkraćem mogućem roku to tijelo šalje zatražene informacije tijelu koje ih je zatražilo i koje ih tada prosljeđuje primatelju. Države članice osiguravaju da se ta tijela međusobno pomažu i poduzimaju sve potrebne mjere za njihovu učinkovitu suradnju. Države članice zajedno s Komisijom usvajaju praktična rješenja za provedbu stavka 1.</p> <p>4. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija usvaja mjere za provođenje stavaka 1., 2. i 3. iz ovog članka navodeći tehničke mehanizme za razmjenu informacija između tijela različitih država članica te posebno mehanizme za interoperabilnost informatičkih sustava uzimajući u obzir zajedničke norme.</p>			
---	--	--	--

<p>POGLAVLJE V.</p> <p>KVALITETA USLUGA</p> <p>Članak 22.</p> <p>Informacije o pružateljima i njihovim uslugama</p> <p>1. Države članice osiguravaju da primateljima usluga pružatelji stave na raspolaganje sljedeće informacije:</p> <p>(a) naziv pružatelja, njegov pravni status i oblik, adresu poslovnog nastana i podatke za brzo kontaktiranje i prema potrebi neposredno komuniciranje elektroničkim putem;</p> <p>(b) ako je pružatelj usluge registriran u trgovačkom ili drugom sličnom registru, naziv spomenutog registra i registracijski broj pružatelja ili istovjetna sredstva identifikacije u tom registru;</p> <p>(c) ako djelatnost podliježe sustavu ovlašćivanja, pojedinosti o</p>			

<p>relevantnom nadležnom tijelu ili jedinstvenoj kontaktnoj točki;</p> <p>(d) ako djelatnost podliježe plaćanju poreza na dodanu vrijednost, identifikacijski broj iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za određivanje poreza (38);</p> <p>(e) za regulirane struke, sva profesionalna tijela ili slične ustanove u kojima je pružatelj usluga registriran, stručnu kvalifikaciju i državu članicu u kojoj je postignuta ta titula;</p> <p>(f) opće uvjete i klauzule koje koristi pružatelj, ako postoje;</p> <p>(g) postojanje ugovornih klauzula koje pružatelj koristi u odnosu na zakon koji se primjenjuje na ugovor i/ili nadležne sudove;</p> <p>(h) postojanje eventualnog jamstva nakon prodaje, koje nije propisano zakonom;</p> <p>(i) cijenu usluge, ako pružatelj unaprijed odredi cijenu za određenu vrstu usluge;</p> <p>(j) glavna obilježja usluge, ako već nije jasno iz konteksta;</p> <p>(k) osiguranje ili jamstva navedena u članku 23. stavku 1., a posebno kontaktne informacije osiguravatelja ili jamca te teritorijalnu pokrivenost.</p>			
--	--	--	--

2. Prema odabiru pružatelja usluga države članice osiguravaju da informacije iz stavka 1.:

- (a) pružatelj dostavlja na vlastitu inicijativu;
- (b) budu lako dostupne primatelju na mjestu gdje se pruža usluga ili gdje je zaključen ugovor;
- (c) budu lako dostupne primatelju elektroničkim putem na adresi koju dostavi pružatelj;
- (d) budu sadržane u informativnim materijalima koje pružatelj daje primatelju usluge i koji detaljno opisuju ponuđenu uslugu.

3. Države članice osiguravaju da na zahtjev primatelja pružatelji dostave sljedeće dodatne informacije:

- (a) ako za određenu vrstu usluge pružatelj nije unaprijed odredio cijenu, cijenu usluge ili ako se ne može dati točna cijena, način izračuna cijene tako da je primatelj može provjeriti, ili dovoljno preciznu procjenu;
- (b) za regulirane struke, uputu na profesionalne propise koji se primjenjuju u državi članici poslovnog nastana i načine pristupa tim propisima;
- (c) informacije o njihovim

<p>multidisciplinarnim aktivnostima i partnerstvima koja su izravno povezana s navedenom uslugom te informacije o mjerama koje se poduzimaju da bi se izbjegao sukob interesa. Te se informacije nalaze u svim informativnim materijalima u kojima pružatelji detaljno opisuju svoje usluge;</p> <p>(d) sva pravila ponašanja kojima podliježe pružatelj i adresu na kojoj se elektroničkim putem spomenuta pravila mogu konzultirati navodeći dostupne jezične verzije;</p> <p>(e) ako pružatelj podliježe pravilima ponašanja ili je član trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje predviđa izvansudsko rješavanje sporova, informacije o tome. Pružatelj navodi načine pristupa detaljnim informacijama o obilježjima i uvjetima uporabe izvansudskog rješavanja sporova.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da informacije koje je pružatelj obvezan dostaviti u skladu s ovim poglavljem budu dostupne ili priopćene jasno, nedvoznačno i pravovremeno prije zaključivanja ugovora ili, ako se ne sklapa pisani ugovor, prije pružanja usluge.</p> <p>5. Zahtjevi o informiranju, predviđeni u ovom poglavlju, dopunjuju zahtjeve koji</p>			
--	--	--	--

<p>su već predviđeni u zakonodavstvu Zajednice i ne sprečavaju države članice da uvedu dodatne zahtjeve o informacijama koji se primjenjuju na pružatelje s poslovnim nastanom na njihovom državnom području.</p> <p>6. Prema postupku iz članka 40. stavka 2. Komisija može navesti sadržaj informacija predviđenih u stavcima 1. i 3. iz ovog članka u skladu sa specifičnom prirodom određenih djelatnosti i može navesti praktična sredstva za provođenje stavka 2. ovog članka.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Osiguranje i jamstva profesionalne odgovornosti</p> <p>1. Države članice mogu osigurati da pružatelji čije usluge predstavljaju izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja, zakluče osiguranje profesionalne odgovornosti, primjereno vrsti i stupnju opasnosti, ili da predvide jamstvo ili slično rješenje koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na njihovu svrhu.</p> <p>2. Ako pružatelj ima poslovni nastan na</p>			

<p>njihovom državnom području, države članice ne mogu zahtijevati osiguranje ili jamstvo profesionalne odgovornosti ako je u drugoj državi članici u kojoj već ima poslovni nastan pružatelj već pokriven jamstvom koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na namjenu ili pokriće koje se osigurava u smislu osiguranog rizika, osigurane svote ili gornje granice jamstva i mogućeg isključenja iz pokrića. U slučaju djelomične jednakovrijednosti države članice mogu zatražiti dodatna jamstva za pokriće nepokrivenih aspekata.</p> <p>Ako od pružatelja s poslovnim nastanom na svom državnom području država članica zahtijeva potpisivanje osiguranja profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo, ta država članica kao dostatni dokaz prihvaća potvrde takvog osiguranja, izdane od kreditnih institucija i osiguravatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici.</p> <p>3. Stavci 1. i 2. ne utječu na profesionalna osiguranja ili jamstvene aranžmane predviđene u drugim aktima Zajednice.</p> <p>4. Radi provedbe stavka 1. Komisija može, u skladu s regulatornim postupkom iz članka 40. stavka 2., uspostaviti popis usluga koje pokazuju obilježja iz stavka 1. ovog članka. Komisija može također, u</p>			
---	--	--	--

<p>skladu s postupkom iz članka 40. stavka 3., usvojiti mjere za izmjenu i dopunu neključnih odredaba ove Direktive, tako da se ona dopuni uspostavom zajedničkih kriterija za određivanje primjerenog osiguranja ili jamstava iz stavka 1. ovog članka s obzirom na vrstu i opseg rizika.</p> <p>5. Za potrebe ovog članka</p> <ul style="list-style-type: none"> — „izravna i posebna opasnost” znači opasnost koja izravno proizlazi iz pružanja usluge, — „zdravlje i sigurnost” znači sprečavanje smrtnog slučaja ili ozbiljne osobne ozljede primatelja ili treće osobe, — „financijska sigurnost” znači sprečavanje značajnog novčanog gubitka ili pada vrijednosti imovine primatelja, — „osiguranje profesionalne odgovornosti” znači osiguranje koje pružatelj zaključuje u vezi s potencijalnim odgovornostima prema primateljima i prema potrebi trećim stranama, koje proizlaze iz pružanja usluge. 			
--	--	--	--

<p>Članak 24.</p> <p>Poslovne komunikacije reguliranih struka</p> <p>1. Države članice uklanjaju sve potpune zabrane poslovnih komunikacija reguliranih struka.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da poslovne komunikacije reguliranih struka poštuju profesionalne propise, usklađene s pravom Zajednice, koji se sukladno specifičnoj prirodi struke posebno odnose na njezinu neovisnost, dostojanstvo i integritet te na poslovnu tajnost. Profesionalni propisi o poslovnoj komunikaciji moraju biti nediskriminirajući, opravdani prevladavajućim razlogom od društvenog interesa te proporcionalni.</p>			
<p>Članak 25.</p> <p>Multidisciplinarne djelatnosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pružatelji ne podliježu zahtjevima koji ih obvezuju da obavljaju isključivo određenu, specifičnu djelatnost ili koji ograničavaju zajedničko ili partnersko izvođenje različitih djelatnosti.</p> <p>Međutim, takvim zahtjevima mogu</p>			

<p>podlijezati sljedeći pružatelji usluga:</p> <p>(a) regulirane struke, ako su ti zahtjevi opravdani da bi se zajamčila usklađenost s propisima koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje, a razlikuju se s obzirom na specifičnu prirodu svake struke, te ako su ti zahtjevi potrebni da bi se osigurala njihova neovisnost i nepristranost;</p> <p>(b) pružatelji usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkog nadzora, testiranja ili pokusa, ako su ti zahtjevi potrebni za osiguranje njihove neovisnosti i nepristranosti.</p> <p>2. Ako su multidisciplinarne djelatnosti između pružatelja iz točaka (a) i (b) iz stavka 1. ovlaštene, države članice osiguravaju sljedeće:</p> <p>(a) sprečavanje sukoba interesa i nespojivosti između određenih djelatnosti;</p> <p>(b) osiguranje potrebne neovisnosti i nepristranosti za određene djelatnosti;</p> <p>(c) međusobnu usklađenost propisa koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje za različite djelatnosti, a posebno u pogledu poslovne tajnosti.</p> <p>3. U izvješću spomenutom u članku 39. stavku 1. države članice navode koji pružatelji usluga podliježu zahtjevima iz</p>			
---	--	--	--

stavka 1. ovog članka, sadržaj tih zahtjeva i razloge na temelju kojih ih smatraju opravdanim.			
<p>Članak 26.</p> <p>Politika kvalitete usluga</p> <p>1. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere kojima se pružatelji usluga potiču da na dobrovoljnoj osnovi osiguraju kvalitetu usluga, a posebno koristeći neke od sljedećih metoda:</p> <p>(a)certificiranje ili ocjenu njihovih djelatnosti od strane neovisnih ili akreditiranih tijela;</p> <p>(b)sastavljanje vlastite povelje o kvaliteti ili sudjelovanje u poveljama o kvaliteti ili oznakama koje sastavljaju profesionalna tijela na razini Zajednice.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da su informacije o značenju određenih znakova i kriterijima za stavljanje znakova ili drugih oznaka kvalitete usluga lako dostupne pružateljima i primateljima usluga.</p>			

<p>3. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere kojima se profesionalna tijela, trgovačke komore, udruženja obrtnika i udruženja potrošača na njihovom državnom području potiču na suradnju na razini Zajednice radi promicanja kvalitete pružanja usluga, posebno kroz pojednostavljene ocjenjivanja osposobljenosti pružatelja.</p> <p>4. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere za poticanje razvoja neovisnog ocjenjivanja u pogledu kvalitete i manjkavosti u pružanju usluga, posebno od strane udruženja potrošača, te razvoja komparativnih pokusa ili testiranja na razini Zajednice i priopćavanja rezultata.</p> <p>5. U suradnji s Komisijom države članice potiču razvoj dobrovoljnih europskih normi s ciljem pojednostavljenja sukladnosti usluga koje se pružaju u različitim državama članicama, informiranosti primatelja i kvalitete pružanja usluga.</p>			
---	--	--	--

Članak 27.

Rješavanje sporova

1. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji usluga dostave svoje kontaktne podatke, a posebno poštansku adresu, broj telefaksa ili e-mail adresu i telefonski broj, na koje svi primatelji, uključujući one s boravištem u drugoj državi članici, mogu poslati pritužbu ili zahtjev za informacijama o pruženoj usluzi. Pružatelji usluga daju svoju službenu adresu, ako ta nije njihova uobičajena poštanska adresa za korespondenciju.

Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji usluga u najkraćem roku odgovore na pritužbe iz prvog podstavka i ulože sve napore da bi se pronašlo zadovoljavajuće rješenje.

2. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere prema kojima su pružatelji usluga obvezni dokazati usklađenost s obvezama o pružanju informacija iz ove Direktive te dokazati točnost tih informacija.

3. Ako je za izvršavanje sudske odluke potrebno financijsko jamstvo, države članice priznaju jednakovrijedna jamstva

<p>izdana od kreditne institucije ili osiguravatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici. Takve kreditne institucije moraju biti ovlaštene u državi članici u skladu s Direktivom 2006/48/EZ, a takvi osiguravatelji, ako je primjereno, u skladu s Prvom direktivom Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa o pokretanju i obavljanju poslova izravnog neživotnog osiguranja (39) te Direktivom 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju (40).</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji koji podliježu pravilima ponašanja ili su članovi trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje predviđa izvansudsko rješavanje sporova o tome obavijeste primatelja i da taj podatak navedu u svim dokumentima koji detaljno predstavljaju njihove usluge, navodeći pritom način na koji se mogu dobiti detaljne informacije o obilježjima i uvjetima uporabe tog mehanizma.</p>			
---	--	--	--

POGLAVLJE VI.

ADMINISTRATIVNA SURADNJA

Članak 28.

Međusobna pomoć – opće obveze

1. Države članice si međusobno pomažu i uvode mjere za učinkovitu suradnju da bi se osigurao nadzor pružatelja i njihovih usluga.

2. Za potrebe ovog poglavlja države članice imenuju jedno ili više kontaktnih mjesta, čiji se kontaktni podaci dostavljaju drugim državama članicama i Komisiji. Komisija objavljuje i redovito ažurira popis kontaktnih mjesta.

3. Zahtjevi za informacijama te zahtjevi za provođenje provjera, inspekcije i istrage u okviru ovog poglavlja moraju se prikladno obrazložiti posebno navodeći razlog zahtjeva. Razmijenjene informacije koriste se jedino u onu svrhu za koju su zatražene.

4. Ako države članice prime zahtjev za pomoć od nadležnih tijela druge države članice, države članice osiguravaju da pružatelji s poslovnim nastanom na njihovom državnom području svojim nadležnim tijelima dostave sve potrebne informacije za nadzor njihovih djelatnosti

<p>u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.</p> <p>5. U slučaju poteškoća pri ispunjavanju zahtjeva za informacijama ili pri izvođenju provjera, inspekcija i istraga dotična država članica o tome odmah obavješćuje državu članicu koja je podnijela zahtjev radi nalaženja rješenja.</p> <p>6. U najkraćem mogućem roku države članice elektroničkim putem dostavljaju informacije koje zatraži druga država članica ili Komisija.</p> <p>7. Države članice osiguravaju da registre u kojima su upisani pružatelji i koji su na raspolaganju nadležnim tijelima na njihovom državnom području mogu pod jednakim uvjetima konzultirati jednakovrijedna nadležna tijela drugih država članica.</p> <p>8. Države članice izvješćuju Komisiju o slučajevima kada druge države članice ne ispune svoje obveze u vezi s međusobnom pomoći. Komisija prema potrebi poduzima odgovarajuće korake, uključujući postupke iz članka 226. Ugovora, da bi osigurala da dotične države članice ispunjavaju svoje obveze u vezi s međusobnom pomoći. Komisija povremeno izvješćuje države članice o provođenju odredbi u pogledu</p>			
--	--	--	--

međusobne pomoći.			
<p>Članak 29.</p> <p>Međusobna pomoć – opće obveze države članice poslovnog nastana</p> <p>1. Što se tiče pružatelja koji pružaju usluge u drugoj državi članici, na njezin zahtjev država članica poslovnog nastana dostavlja informacije o pružateljima s poslovnim nastanom na njezinom državnom području i posebno potvrđuje da pružatelj ima poslovni nastan na njezinom državnom području i da prema njezinim saznanjima ne obavlja svoje djelatnosti na nezakonit način.</p> <p>2. Na zahtjev druge države članice država članica poslovnog nastana provodi provjere, inspekcije i istrage te obavješćuje drugu državu članicu o rezultatima i eventualnim poduzetim mjerama. Nadležna tijela pritom djeluju u okviru svojih ovlasti koje su im dodijeljene u njihovoj državi članici. Nadležna tijela mogu odlučiti o poduzimanju najprikladnijih mjera za</p>			

<p>svaki pojedinačni slučaj da bi se ispunio zahtjev druge države članice.</p> <p>3. Ako država članica poslovnog nastana dođe do stvarnog saznanja da se pružatelj s poslovnim nastanom na njezinom državnom području, koji pruža usluge u drugim državama članicama, ponaša ili izvodi specifična djela koja bi prema njezinim saznanjima mogla ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu, o tome što prije obavješćuje sve druge države članice i Komisiju.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Nadzor države članice poslovnog nastana u slučaju privremenog premještanja pružatelja u drugu državu članicu</p> <p>1. Što se tiče slučajeva koji nisu obuhvaćeni člankom 31. stavkom 1., država članica poslovnog nastana osigurava da se sukladnost s njezinim zahtjevima nadzire u skladu s ovlastima za nadzor predviđenim u nacionalnom zakonodavstvu, a posebno kroz nadzorne mjere na mjestu poslovnog nastana pružatelja.</p> <p>2. Država članica poslovnog nastana ne uzdržava se od poduzimanja nadzornih ili provedbenih mjera na svom državnom</p>			

<p>području zato što se usluga pruža ili je uzrokovala štetu u drugoj državi članici.</p> <p>3. Obveza iz stavka 1. ne povlači za sobom dužnost države članice poslovnog nastana da provede činjenične provjere i nadzor na državnom području države članice u kojoj se pruža usluga. Na zahtjev države članice poslovnog nastana, u skladu s člankom 31., takve provjere i nadzor izvode tijela države članice u kojoj pružatelj privremeno obavlja svoju djelatnost.</p>			
<p>Članak 31.</p> <p>Nadzor države članice u kojoj se pruža usluga u slučaju privremenog premještanja pružatelja</p> <p>1. U skladu s nacionalnim zahtjevima koji se mogu propisati sukladno članku 16. ili 17., država članica u kojoj se pruža usluga odgovorna je za nadzor djelatnosti pružatelja na svojem državnom području. U skladu s pravom Zajednice država članica u kojoj se pruža usluga:</p> <p>(a) poduzima potrebne mjere da bi osigurala da pružatelj ispunjava zahtjeve u vezi s pristupom i izvođenjem djelatnosti;</p> <p>(b) provodi potrebne provjere, inspekcije i</p>			

<p>istrage radi nadzora usluge.</p> <p>2. Što se tiče zahtjeva koji nisu oni iz stavka 1., ako se radi obavljanja svoje djelatnosti pružatelj privremeno preseli u drugu državu članicu u kojoj nema poslovni nastan, nadležna tijela te države članice sudjeluju u nadzoru pružatelja u skladu sa stavcima 3 i 4.</p> <p>3. Na zahtjev države članice poslovnog nastana, nadležna tijela države članice u kojoj se pruža usluga izvode potrebne provjere, inspekcije i istrage da bi se osigurao učinkovit nadzor države članice poslovnog nastana. Nadležna tijela pritom djeluju u okviru svojih ovlasti, koje su im dodijeljene u njihovoj državi članici. Nadležna tijela mogu odlučiti o poduzimanju najprikladnijih mjera za svaki pojedinačni slučaj da bi se ispunio zahtjev države članice poslovnog nastana.</p> <p>4. Nadležna tijela države članice u kojoj se pruža usluga mogu na vlastitu inicijativu provesti neposredne provjere, inspekcije i istrage, pod uvjetom da te provjere, inspekcije i istrage nisu diskriminirajuće, da se ne temelje na činjenici da pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici, i da su proporcionalne.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 32.</p> <p>Mehanizmi upozoravanja</p> <p>1. Ako država članica dozna za ozbiljna specifična djela ili okolnosti uslužne djelatnosti koje bi mogle ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu na njezinom državnom području ili državnom području drugih država članica, o tome što prije obavješćuje državu članicu poslovnog nastana, druge uključene države članice i Komisiju.</p> <p>2. Radi provođenja stavka 1. Komisija potiče i sudjeluje u djelovanju Europske mreže tijela država članica.</p> <p>3. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija usvaja i redovito ažurira detaljne propise o upravljanju mrežom iz stavka 2. ovog članka.</p>			
<p>Članak 33.</p> <p>Informacije o dobrom glasu pružatelja</p> <p>1. Na zahtjev nadležnog tijela druge države članice i u skladu sa svojim nacionalnim pravom države članice dostavljaju informacije o disciplinskim ili upravnim mjerama, kaznenim sankcijama i odlukama o nesolventnosti ili prijevarnom stečaju, koje su u odnosu na</p>			

<p>pružatelja poduzela njihova nadležna tijela i koje su neposredno vezane uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja. Država članica koja dostavlja takve informacije o tome obavješćuje pružatelja.</p> <p>Zahtjev podnesen u skladu s prvim podstavkom mora se dužno opravdati, a posebno s obzirom na razloge traženja informacija.</p> <p>2. O sankcijama i mjerama iz stavka 1. izvještava se samo ako je donesena konačna odluka. Što se tiče drugih provedbenih odluka iz stavka 1., država članica koja dostavlja informacije navodi radi li se o konačnoj odluci ili je na nju uložena žalba. U tom slučaju dotična država članica navodi predviđeni datum donošenja odluke o žalbi.</p> <p>Povrh toga, država članica navodi odredbe nacionalnog prava na temelju kojih je pružatelj proglašen krivim ili kažnjen.</p> <p>3. Provedba stavaka 1. i 2. mora poštovati propise o dostavljanju osobnih podataka i prava zajamčena osobama koje su proglašene krivima ili kažnjene u dotičnim državama članicama, uključujući od strane profesionalnih tijela. Sve pripadajuće informacije, koje su javne,</p>			
---	--	--	--

moraju biti dostupne potrošačima.			
<p>Članak 34.</p> <p>Prateće mjere</p> <p>1. U suradnji s državama članicama Komisija uspostavlja elektronički sustav za razmjenu informacija između država članica uzimajući u obzir postojeće informacijske sustave.</p> <p>2. Uz pomoć Komisije države članice poduzimaju prateće mjere da bi se pojednostavila razmjena službenika zaduženih za provedbu međusobne pomoći te njihovo osposobljavanje koje uključuje jezičnu i kompjutersku obuku.</p> <p>3. Komisija procjenjuje potrebu za izradom višegodišnjeg programa radi organizacije razmjena službenika i njihovog osposobljavanja.</p>			

<p>Članak 35.</p> <p>Međusobna pomoć u slučaju pojedinačnih odstupanja</p> <p>1. Ako država članica namjerava provesti neku mjeru sukladno članku 18., primjena postupka iz stavaka 2. do 6. ovog članka ne dovodi u pitanje sudske postupke, uključujući prethodne postupke i djelovanja u okviru kaznene istrage.</p> <p>2. Država članica iz stavka 1. traži od države članice poslovnog nastana da poduzme mjere u odnosu na pružatelja te dostavlja sve potrebne informacije o dotičnoj usluzi i okolnostima slučaja.</p> <p>U najkraćem mogućem roku država članica poslovnog nastana provjerava obavlja li pružatelj svoju djelatnost zakonito te ispituje činjenice na kojima se temelji zahtjev. Potom u najkraćem mogućem roku državu članicu koja je podnijela zahtjev obavješćuje o poduzetim ili predviđenim mjerama ili, ako je to slučaj, o razlozima zbog kojih nisu poduzete nikakve mjere.</p> <p>3. Nakon priopćenja države članice poslovnog nastana, kako je predviđeno u drugom podstavku stavka 2., država članica koja je podnijela zahtjev obavješćuje Komisiju i državu članicu</p>			
---	--	--	--

<p>poslovnog nastana o svoji namjeri da poduzme odgovarajuće mjere te navodi sljedeće:</p> <p>(a)razloge na temelju kojih smatra da su mjere koje je poduzela ili predvidjela država članica poslovnog nastana neprikladne;</p> <p>(b)razloge na temelju kojih smatra da mjere koje namjerava poduzeti ispunjavaju uvjete iz članka 18.</p> <p>4. Mjere se ne smiju poduzeti prije isteka petnaest radnih dana od datuma dostave priopćenja iz stavka 3.</p> <p>5. Ne dovodeći u pitanje mogućnost države članice koja je podnijela zahtjev da poduzme dotične mjere nakon isteka razdoblja navedenog u stavku 4., u najkraćem mogućem roku Komisija ispituje usklađenost priopćenih mjera s pravom Zajednice.</p> <p>Ako Komisija zaključi da mjere nisu u skladu s pravom Zajednice, donosi odluku u kojoj od dotične države članice zahtijeva da se uzdrži od poduzimanja predloženih mjera ili da hitno prekine provedbu tih mjera.</p> <p>6. U hitnim slučajevima država članica koja namjerava poduzeti mjeru može odstupiti od stavaka 2., 3. i 4. Tada, u</p>			
---	--	--	--

<p>najkraćem mogućem roku, o dotičnim mjerama obavješćuje Komisiju i državu članicu poslovnog nastana te navodi razloge na temelju kojih smatra da se radi o hitnom slučaju.</p>			
<p>Članak 36.</p> <p>Provedbene mjere</p> <p>U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 3., Komisija usvaja provedbene mjere namijenjene izmjeni elemenata koji nisu ključni ovog poglavlja, tako da ga dopuni navodeći rokove predviđene u člancima 28. i 35. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija također usvaja praktična rješenja za razmjenu informacija između država članica elektroničkim putem te posebno usvaja odluke o interoperabilnosti informacijskih sustava.</p>			
<p>PODLAVLJE VII.</p> <p>PROGRAM KONVERGENCIJE</p> <p>Članak 37.</p> <p>Pravila ponašanja na razini Zajednice</p>			

<p>1. U suradnji s Komisijom i u skladu s pravom Zajednice države članice poduzimaju prateće mjere kojima posebno potiču profesionalna tijela, organizacije i udruge da na razini Zajednice sastave pravila ponašanja da bi se pojednostavilo pružanje usluga ili poslovni nastan pružatelja u drugoj državi članici.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da pravila ponašanja iz stavka 1. budu dostupna na daljinu elektroničkim putem.</p>			
<p>Članak 38.</p> <p>Dodatno usklađivanje</p> <p>Do 28. prosinca 2010. Komisija ocjenjuje mogućnost predlaganja instrumenata za usklađivanje na sljedećim područjima:</p> <p>(a) pristupu djelatnosti sudskog utjerivanja dugova;</p> <p>(b) uslugama privatne zaštite te prijevoza gotovine i dragocjenosti.</p>			

<p>Članak 39.</p> <p>Međusobno ocjenjivanje</p> <p>1. Najkasnije do 28. prosinca 2009. države članice Komisiji predaju izvješće o informacijama koje su navedene u sljedećim odredbama:</p> <p>(a) članku 9. stavku 2. o sustavima ovlašćivanja;</p> <p>(b) članku 15. stavku 5. o zahtjevima koji su predmet ocjenjivanja;</p> <p>(c) članku 25. stavku 3. o multidisciplinarnim djelatnostima.</p> <p>2. Izvješća iz stavka 1. Komisija prosljeđuje državama članicama, koje u roku od šest mjeseci od njihova prijema dostavljaju svoje primjedbe u vezi sa svim izvješćima. U istom roku Komisija se o tim izvješćima savjetuje sa zainteresiranim stranama.</p> <p>3. Komisija predstavlja izvješća i primjedbe država članica Odboru iz članka 40. stavka 1., koji iznosi svoje primjedbe.</p> <p>4. U svjetlu primjedbi predviđenih u stavcima 2. i 3., Komisija najkasnije do 28. prosinca 2010. Europskom parlamentu i Vijeću predstavlja sažeto izvješće, uz koje prema potrebi prilaže prijedloge za</p>			
---	--	--	--

<p>daljnje inicijative.</p> <p>5. Najkasnije do 28. prosinca 2009. države članice Komisiji dostavljaju izvješće o nacionalnim zahtjevima, čija primjena ulazi u područje primjene članka 16. stavka 1. trećeg podstavka te članka 16. stavka 3. prve rečenice, obrazlažući zašto smatraju da primjena tih zahtjeva ispunjava kriterije iz članka 16. stavka 1. trećeg podstavka te članka 16. stavka 3. prve rečenice.</p> <p>Nakon toga države članice izvješćuju Komisiju o svim izmjenama svojih zahtjeva, uključujući nove zahtjeve, kako je navedeno u gornjem tekstu, zajedno s njihovim obrazloženjem.</p> <p>Dostavljene zahtjeve Komisija prosljeđuje drugim državama članicama. To priopćenje ne sprečava države članice da usvoje dotične odredbe. Komisija na to svake godine izrađuje analizu i smjernice za primjenu tih odredbi u kontekstu ove Direktive.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 40.</p> <p>Odborski postupak</p> <p>1. Komisiji pomaže odbor.</p> <p>2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe iz njezinog članka 8. Razdoblje predviđeno u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ određuje se na tri mjeseca.</p> <p>3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5.a stavci 1. do 4. te članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe iz njezinog članka 8.</p>			
<p>Članak 41.</p> <p>Klauzula o preispitivanju</p> <p>Do 28. prosinca 2011. i potom svake tri godine Europskom parlamentu i Vijeću Komisija dostavlja cjelovito izvješće o primjeni ove Direktive. U skladu s člankom 16. stavkom 4. izvješće se posebno odnosi na primjenu članka 16. U njemu se također razmatra potreba za dodatnim mjerama za pitanja koja su isključena iz područja primjene ove Direktive. Uz izvješće se prema potrebi prilažu prijedlozi za izmjenu te Direktive s ciljem konačnog oblikovanja unutarnjeg</p>			

tržišta usluga.			
<p>Članak 42.</p> <p>Izmjena Direktive 98/27/EZ</p> <p>U Prilogu Direktivi 98/27/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o sudskim nalogima za zaštitu interesa potrošača (41) dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„13.Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006., str. 36.)”.</p>			
<p>Članak 43.</p> <p>Zaštita osobnih podataka</p> <p>Provedba i primjena ove Direktive, a posebno odredaba o nadzoru, poštuje propise o zaštiti osobnih podataka iz direktiva 95/46/EZ i 2002/58/EZ.</p>			

<p>POGLAVLJE VIII.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 44.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 28. prosinca 2009.</p> <p>One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 45.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dan nakon objave u Službenom listu Europske unije.</p>			

<p>Članak 46.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>			
---	--	--	--